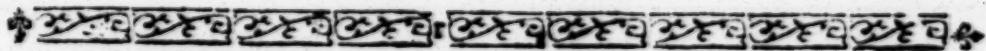

NOMINA

QUORUNDAM.

Nomina Quorundam

E

PRIMARIIS OLIM
REGIÆ Grammaticalis Scholæ
BURIÆ Sⁱ EDMUNDI,

Inter Icenos Celeberrimæ

CARMINIBUS ILLUSTRATA.

(*Miscellaneous quibusdam adjectis*)

EDITA

A JOAN RANDALL, A. M. Coll. Christi

Buriensis nuper Scholæ Magistro

Nunc à Sacris Agro Norfolciensi.

Dignum laude Virum Musa velat Mori.

Hor. Od.

LONDINI, Impensis Authoris. 1719.

Ersta

Ingratulation

Spectata proposita P3

252 = Corporation pro ... F 2 1 14

Grants for Grants 67 17

Solvent pro Sol 1 P 10 1 alt

12. 10. 1951

1. 1. 1.

1910

1704. 11. 1. 1704. 11. 1.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1/2

1. 1000. — 721-

F104

1000

Secured to the sea

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Domitien 470 San Juan - Dec 16

Yon. 1900. 21. xma. T. 10. 10.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

• Lar. 1 • 2 • 3 • 4 • 5 • 6 • 7 • 8 • 9 • 10 • 11 •

Dom. THO. MAYNARD

A R M I G.

Inclyta Maynardorum Familia

Oriundo

S. P. D

J. R.

TANDEM aliquando precibus quorundam, qui mihi sunt Amicissimi, neq; adeo indocti, fatigatus, ludicra hæc Poemata, ingenii Sterilis Primitias, in lucem exhibui.

Ne autem fortasse mireris, (Vir mihi maxime Colende) cur Ego Ea, cum tot tantaq; negotia sustineas, Tuo Nomini potissimum Consecrare voluerim; inter alias quam plurimas Hæ sunt causæ non leviissime.

Primo

Primo quidem, non tam eo feci consilio
(quamvis id non minimo valet) quod Bea-
tissimo olim Buriensis Scholæ Sinu Tecum
familiarissime versatus essem, quam quod Ipse
literarum Studiosus, Bonis & literatis viris
favere non dedigneris.

Tum Singularis illa Tui erga me Nuperri-
ma Benevolentia, (quam non nostro quidem
merito, sed Tua solum Humanitate partam &
quesitam satis exploratam habeo) gratissimum
a me postulat animi Testimonium; præcipue
cum Puerilis Amicitie Indicia, quæ sæpius
iterumq; sum expertus, virili etiamnum Æta-
te Aperte satis eminent notissima.

Ne autem plus æquo Tibi videar nimis Adu-
lari! Tui Laudes eximias invitatus conticescam
(picta etenim Verborum Lenocinia, Melli-
fluas etiam Fucatæ vocis Syrenas, Moribus
Ipse integerrimis imbutus,

Odisti semper cane pejus & Angue.

Omnibus vero innotescit quo solerti Regimi-
nis, Artificio Omnes Tibi habes divinctissi-
mos, quibuscum Tanta suavitate Morum versa-
tus es, ut nec Severitatem Comitatus destruat, nec
Comitatem Severitas castiget.

Mitto

Mitto ego dicere Notam eam, maximeq; testatam Fraternali Amoris Concordiam; ubi Tanta est Animorum utriusque vestrum Coniunctio, Morum, Studiorumq; Similitudo, ut Idem velle, Idem deniq; Nolle Mirabili quodam consensu, (Fatali veluti cœlorum Influencia) Alterutrum devincire Arduissime videatur, Secundum istud Horatianum.

-----ad cætera pœne gemelli

Fraternali animis quicquid negat Alter & Alter
Annuitis pariter vetuli notiq; Columbi.

Quid Modum & vitæ Integritatem prædicare velim? Quid Nobilis, e qua Tu natus es, Familiæ Antiquitatem; Quid Patrem omni Laude Dignum (mibi optimum, dum Superstes esset, Mecenatem) Quid deniq; Tui erga Regem & Patriam Pietatem? Quem vox Populi & commune Municipatus Suffragium Publicis Imperii Comitibus Meritissimo Dignum Censuerunt? Quem Gradum Senatorii Ordinis Amplissimum ita es consecutus, non ut Gratiæ Ille datus, sed ut virtuti potius Tributis fuisse videatur; ut in eo non FAVOR sed meritum non voluntas Dantis, sed Dignitas Accipientis fuerit Spectata. Sic

*Sic etiam Tibi Hoc persuasum esse volo
 (Vir Munificentissime) me in Omnibus offici-
 is, nec Studio nec voluntate Tibi unquam de-
 fecturum, atq; vicissim polliceor, siquid acci-
 derit, in quo nostra Tibi observantia possit
 esse Voluptati, (nam Commodo aut Ornamento
 non Ausim dicere) me sic Amore & studio &
 Vigilantia esse enixurum ; ut Omnibus facile
 pateat te in virum non Ingratum tua & Officia
 & Benevolentiae Indicia contulisse ; nullumq;
 Majus præmium me assecutum esse Arbitabor,
 quam si Facultatem nactus fuero bene de te
 quacunq; ratione promerendi.*

Vive diu & valeas, meq; Patro-
 cinio tuo Tuearis, Quisum
 Cultor Vester
 Humillimus
 J. R.

BURIENSIS,
OLIM
SCHOLÆ DISCIPULIS.
S. P. D. J. R.

----Animæ, quales neque Candidiores
Terra tulit, neque quæis mihi fit devinctior, alter.

U*T edicto olim vetitum est,
(siqua fides Historicis sit
adhibenda) ne quis alius
præter Apellem, pingendi Arte
solertissimum, imaginem Alexan-
dri delinearet; neu quis alius
præ-*

*præter Lysippum, Statuarium
longe peritissimum, Statuam ejus
Ære vel Marmore efformaret ita
me quidem fert opinio.*

---Esse operæ pretium cognoscere, quales
Ædituos habeat Belli spectata domique
Virtus, indigno non committenda Poetæ.

*Illustrium enim hominum facino-
ra & Res præclare gestas indocto
Poetæ & inepto Praconi minime
tradendas esse existimo, neq; enim
Æreæ statuæ aut pictæ Imagines
melius exprimunt Præclarissimo-
rum Virorum Effigies & corpo-
rum simulacra, quam Poetarum
carminibus, & summis ingeniis
delineantur & exornantur mores
& animorum virtutes.*

Sicut

Sicut etiam Atramentum, quicquid contigerit, polluere & commaculare, ei quælabem & notas aspergere solet; ita scriptores indocti & barbari ingenii, sordibus incultis, suisque turpibus & obsoletis carminibus Res splendidissimas foedare & obscurare consuecunt, Chærilus autem Iste Insulsus Poeta FELICI SYDERE NATUS, Regi sapientissimo adeo gratus acceptusque fuit, ut singulis versibus quamlibet incultis & male natis, singulos Philippicos, quod Regium erat Numisma, acceptos retulerit.

Ut utcunque sit, siquid ego nimium inconsultus hoc Opusculo fecerim Imperitius, nec polite satis; eo sane id feci consilio, ne memoria

ria

ria tantorum virorum, qui de Republica tam bene merentur, longissima ulla unquam temporis vetustate moriatur; ut & Nomina eorum (quorum ego maxima ex parte Benevolentiam sæpe iterumq; sum expertus) gratissima animi Recordatione, scriptis & literarum Monumentis posteritati quodammodo propagentur.

Idcirco, Amice Lector, licet ipse Chæcili vesaniam sim imitatus; te peto obsecroq; ut Magnanimitate Alexandri mihi ignoscas: Qui sum, Cultor vester, Humilissimus, tuiq; observantissimus,

J. R.

Nomina

Viro Reverendo
Dom. G. G. G.
Rectori de G. G.
Agro S. G. G.
Collegii S. Christi
G. G. G.

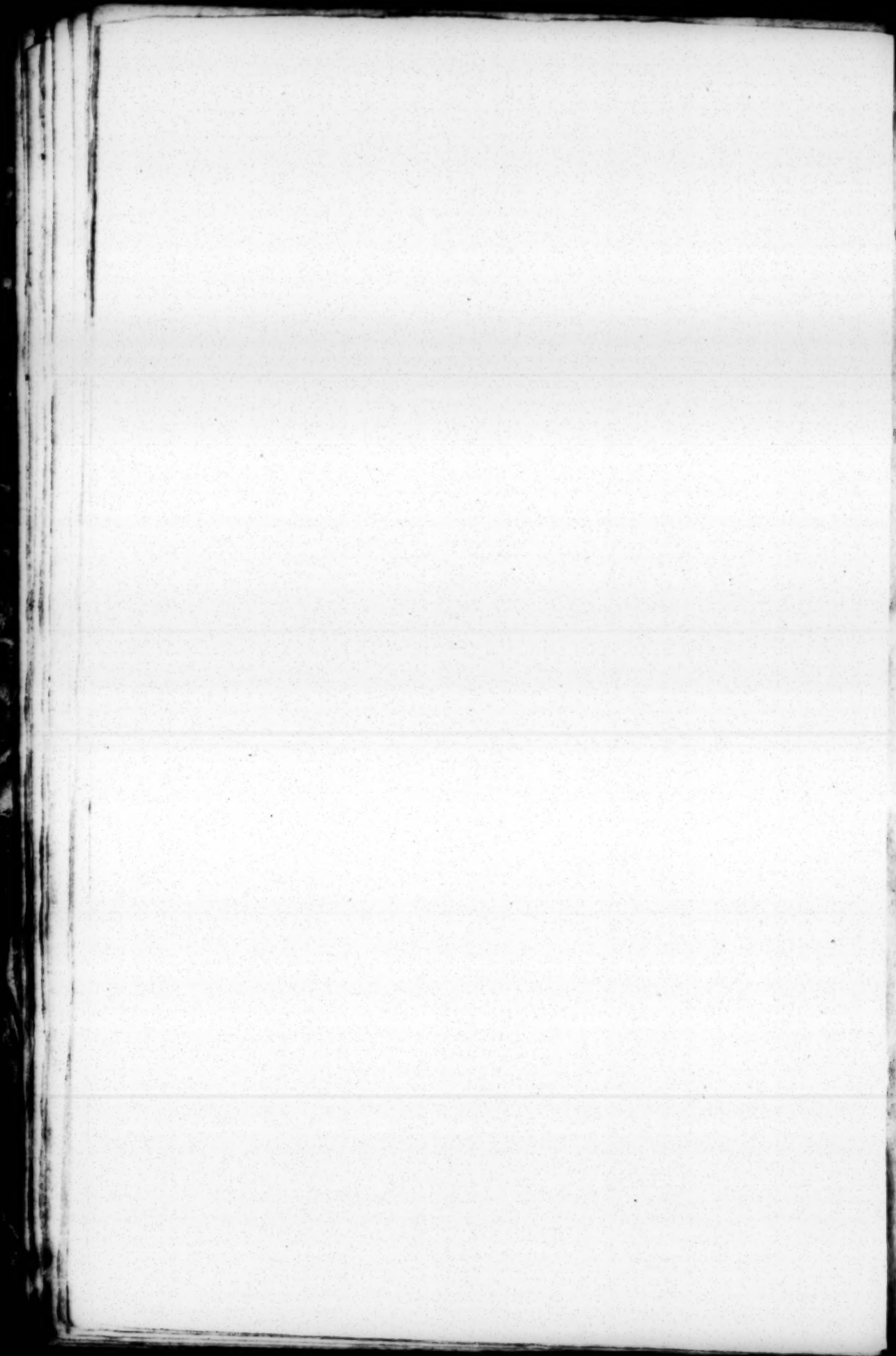
S. P. D.

J. R.

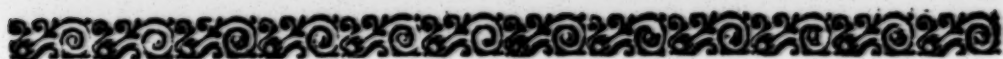
A N N O novo jam ineunte pro usitato
more, Dono Tibi, (Vir mihi maxime
Colende) Tenue Hoc Munusculum, Strenæ
loco ; quod noto tuo Candore, & Singulari
Humanitate benigne velim accipias ; quod
mihi erit gratissimum ; Qui sum Cultor
Vester Humillimus

J. R.

Nomina Quorundam, &c.

Viro Honorabili

JOAN. HERVEY,
Baroni de *Ickworth*, Agr. Suffolc.

E T

Inclyto Comiti **BRISTOLIENSI.**

QUI venit incesſu Grandis, ſupereminet omnes,
Ecce Comes Titulo BRISTOLIENSIS AVOS;
Qui nido extendit majores latiùs Alas,
Eſtque minor meritis, qui datur, Altus honos;
Huic Labor; huic Opus eſt Patriæ fulcire ruinas,
Tutando auſpiciis Sceptra Britanna fuiſ.

B

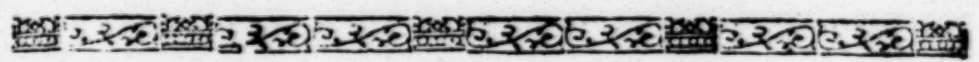
Cui

Cui sua vita fuit rebus cumulata beatis,
 Atque deest summâ prosperitate nihil ;
 Jucere multiplici Felix, opibusque secundis,
 Felici Felix Conjuge, Prole, Domo ;
 Si qua Fides non est, quo non Felicior Alter,
 Cui venit in Thalamos sponsa decora pares ;
 Nobilitas utrinque fuit, fuit Ardor utrinque
 Mutuus ; annorum cursus & æquus erat ;
 Forma, Pudor, Pietas Huic est, & Gratia linguæ
 Facundæ, Virtus, Inviolata Fides ;
 Quicquid habet, dederat vobis Natura Benigna,
 Contulit & virtus Aurea quicquid habet.

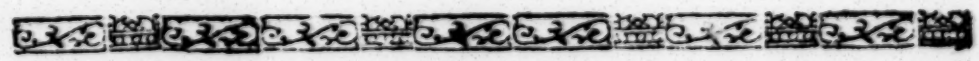
Olim has CORNWALLIS decoravit Apollinis Ædes,
 Qui Genus à priscâ Nobilitate trahit ;
 Qui superest, Hoc agit ; Regis Populique salutem
 Pluris habet, quam si conferat Indus opes.

Illic NORTHORUM sequitur Celeberrimus Heros,
 Qui de GUILDFORDO Nobile Nomen habet ;

Cristas Tanto effert Populus Buriensis Alumno ;
 Cujus nostra Decus Musa referre nequit.

Illic HANMERUS magnis majoribus ortus,
 Præsidium Patriæ dulce Decúsque suæ ;
 Vocis Syrenas Proceres stupuere disertæ,
 Facundi Eloquium qui Ciceronis habet ;
 Impiger Angliacas qui Res & Sacra tuetur ;
 Atque Bonos fido fidus Amore colit ;
 Quem meritò præsens veneratur Honoribus Ætas ;
 Laudibus extinctum Postera sec'la colent ;
 Exigit Hic certè haudquaquam inglorius Annos ;
 Pro Patriâ cupidus vivere ; posse mori ;
 Virtutem Incolumem spernit Plebs improba ; nostris
 Sublatam ex oculis tollit, honorat, amat.

HOLLANDI, gravitate Senex, salvere jubemus ;
 Cujus Honorandum Nestora vicit Avus ;
 Usibus edocto longævis, corpore sano
 Sana Tibi mens sit, si licet, æqua salus ;

Fluctibus ut mediis Rupes immota Procellis,
 Firmiter obstantes fixa retorquet aquas;
 Sic Tu Mordacis contemnas spicula linguæ;
 Si quisquam, qui te Dente laceffit, erit;
 Sicubi (& innocuas vexat Censura Columbas)
 Multorum Caputum Bellua sæva petat;
 Clarior ut Phœbus pulsatis emicat umbris,
 Haud aliter Radio lucidiore mices;
 Invida suppresso reprimet se lingua Furore,
 Quando Bonis se non posse nocere videt.

Hic teneris annis studuit DENBEIA Proles;
 Res sacra quem notum fecerat, alta Domus;
 Heu! Comes extinctus Juvenilia tempora duxit.
 Vestro olim (memini) dulcis *Etona*, finu;
 Inclyte Tuq; minor Fratrum WILHELME; Beatum
 Quem Populi reddit Gratia, Regis Amor;
 Semper ut eximium meruisti Dignus Honorem,
 Sit tibi Fama comes Clara, perenne Decus;

Altiùs exurgas Populi, Regisque Favore; !

Et quo cœpisti, sic Pede semper eas;

Alite junxit Hymen Formosus corpora Fausto;

Arrisitque tuis Pronuba Juno toris;

Nobilis Uxor erat referens Prænomine Divam;

Cujus Pallas inest Pectore, & ore Venus;

Non mirum est, Pulchram Pulchrum coluisse Maritum,

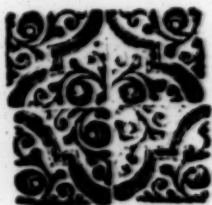
Cùm Dea, quæ simili est nomine, gaudet Agris;

Ostentent alii Proavorum Nomina; jactent

Inter cognatos posse referre Jovem;

Difficile est celebrare Domûs Præconia vestræ;

Quæ totidem Magnis Nobilitatur Avis.

De Situ Amœnissimo Villæ

ASHTEDIENSIS, Agro Surriensi.

ASHTEDIA locus Orbe magis non lucet amœnus,
 Cui blandè arridet libera cura Jovis ;
 Temperies ubi sæva levat momenta Leonis ;
 Lenit ubi Rabiem gratior Aura Canis ;
 Ardua in aspectum hìc tollit Fastigia nostrum
 Ingenti nitidè Condita mole Domus ;
 Si foret hoc nostrum Fato delapsus in ævum,
 Qui vicit cunctos Dædalus Arte Viros,
 Condere vix unquàm potuit sublimiùs Ædes,
 Exstruere eximius vel potuisset Opus ;
 Undique quæ Pario splendescit Marmore ; cuius
 Magnificè affulgens Atria cingit Ebur,
 Intuitu hærescens miratrix Turba stupefcit,
 Quo sese exfatiet cuius Ocellus habet ;
 Interiora nitent Auro Argentóque micanti,
 Sortes Attalicas vincere digna fatis.

De Hortis ASHTEDIÆ.

HORTOS Alcinoi veteres cecinere Poëte,
 Nullus at ASHTEDIÆ cultior Hortus erat;
 Naturæ hîc videas varia ludibria, & artis,
 Quæ certant hæc sit major, an illa foret;
 Murmurat hîc placidè querulis Fons Garrulus undis,
 Manat & è Saxis Vena perennis Aquæ;
 Lenitèr hîc Zephyrus Borealia flamina mulcet,
 Frigus & expellit molliter Aura tepens;
 Semper Odoratis hîc spirat Floribus Hortus,
 Fæcundâsque parit luxuriosus opes;
 Lucus ibi arboribus variis florescit opacus;
 Flexâque diversis mille vireta modis;
 Inter & Artifices nutritur Sylva Figuras,
 Quâ dulci resonant gutture Carmen aves;
 Fronde Cupidineas non tales præbuit umbras,
 Ternas occuluit quamlibet Ida Deas;
Ter Felix Conforte Tori; Ter Sede Beatus
 Tàm placidâ; tendas ferus ad Astra Poli.

MAYNARDI hic; junxit quos Fœdere pœnè gemello
 Virtus (Nobilitas unica) junxit Amor;
 Queis non cessuri, nisi Diis, sine crimine mores,
 Simplicitásque animi pectore nuda micat;
 Frater uterque pari studio, quod cuique decorum est,
 Quod benè sit Patriæ consulere pares;
 Alterutri quamvis species sit discolor; Ambos
 Imperio facili Stella benigna regit;
 Dissita præ Tantis sordescunt Fœdera; fordet
 Euryali, Pyladis, Pirithoique Fides.

ORFORDÍque, Tuum fileat si Musa Nepotem;
 Non leve peccatum præteriisse putem;
 Diique Deæque favent cui Phœbus, suada, venusque,
 Quem Tagus Aurifluis Dives inaurat aquis;
 Optima cui Pulchro est veniens è corpore virtus,
 Pulchra verecundus tingit & ora Pudor;
 Æmule Marcelli porrò enitaris; ut Ævi
 Tu sis crescentis Gloria; major Avis;

Et Tua Te Virtus & Avunculus excitet Audax,
 Qui semper celebri Nomine dignus erat;
 Ad mare descendens classis Præfectus, Honorem
 Indè tulit, tutam fecit & esse viam;
 Hostibus intrepidè Ponto congressus Aperto,
 Gallorum Insignes perdidit Igne Rates,
 Fortis & Inviçtus, Neptuni Clarus Alumnus;
 Qualis erat non est, nec fore, credo, potest.

~~~~~

Post nullos, SHELSTONE, mihi memorande Sodales,
 Palladiis studiis Tempora lætus agis;
 Sub cruce bellantes Proavi, vexilla secuti
 Sacra, reportârunt clara Trophæa domum;
 Cùm Genus à priscâ deducis origine vestrum;
 Cùm Tot ab Illustri Stemmate ducis Avos,
 Nobilium Titulos, Altique Insignia Honoris,
 Crede mihi, meliùs pingere nemo potest;
 Quo pede cæpisti, pergas, Stirps Inclyta, Fausto;
 Si Proavos possis vincere, vince Tuos;
 Et Genus, & Patriam Patriis Virtutibus Ornes,
 Ut detur meritis par Decus, æquus Honos;

Junior

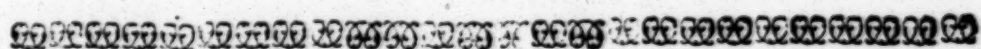
Junior heu! Fratrum accensus Virtutis Amore
 Non dedignatur Martia Castra sequi;
 Maturè extinctus fatalibus occubat umbris,
 Claudit & Extremos non sine laude dies;
 Corpore Majestas fulsit Procera venusto,
 Gratia cui Vultus, cui Decor ore fuit;
 Contra Tela necis nihil hæc valuerunt; Precèsque
 Flebere non poterant, vel pia Thura Deos;
 Non Ars, Forma, Decus, Reverentia nulla coeret;
 Fata; sed æternis legibus ire solent.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Magni magna Patris Soboles DAVERSIA majus
 Hòc nostro tenui Carmine nomen habent;
 Nomina quos veterum commendant magna Parentum,
 Quis plusquam tanti est sanguinis Autor Eques;
 Maturè occubuit de tot modò Fratribus unus,
 Cujus Majestas ore venusta fuit;
 Quem non Ingenii, quem non Pietatis egentem,
 In teneris annis abstulit atra Dies;
 Ut nimis ardescens Bacchanti Syrius Æstu,
 Ante Diem Flores Anticipare solent,

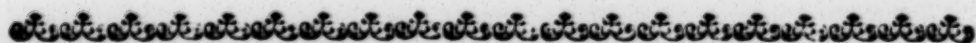
Sic,

Sic, HENRICE, tui ruperunt Fila sorores,
 Urnaque Funereas movit iniqua Vices;
 Cùm subit illa tui tristissima mortis Imago,
 Irrigat heu! Mæstas lachryma sæpè genas;
 Talia Plebeias capiunt solatia mentes;
 Flebilibus virtus non caret ulla genis.

Vir bonus & sapiens Currantius eminet altè,
 Ingenio solers, ingenioque sagax;
 Cui sit & incoctum generoso pectus honesto,
 Intemeratus Honos; Mens bona, sacra Fides;
 Qui benè dignoscit pictæ tectoria linguæ,
 Quisque sub astutâ subdola vulpe tegunt,
 Qui sit mente duplex, speciosâ pelle decorus,
 Vel Cane deterius pejus & angue fugit;
 Non Aquila, aut melius Serpens Epidaurius illo
 Cernit; qui plusquàm Lynceus alter erat;
 Cujus scire valet, (mendosâ fallere cautum
 Nempè subæratu Nummulus arte nequit;)

Proxima *Daversis* quem non modò Villula junxit,
 Vincula conjunctos sed propiora tenent ;
 Quos licet haud junxit Fraternalis sanguis avitus
 Foedere ; conjunxit Connubialis Amor.

Hic POLEÏORUM micuerunt Stemmata ; magnos
 Rebus in Imperii qui tenuere gradus ;
 Nobile par Fratrum ; præclarâ stirpe creati,
 Summus & ore virûm vixit uterque diû ;
 Claruit ille foras obeundo munere ; at ille
 Facundè excoluit publica jura domi ;
 Principis externas jussu hic legatus in oras
 Missus, pro Patriâ, quod decet, illud agit ;
 Publica conclusum commissâ negotia finem,
 Cum laude ad Patriam, quando habuere, redit ;
 Membra gravi tandem morbo succensa fuere,
 Lethali que urit corpora ficca calor.
 Excultus studiis alter, venerandus & annis
 Non sine laude colit Moenia, Granta, tui.
 Alter & Ingenuus, teneris mihi charus in Annis,
 Boxtediæ ; à prisco sanguine jactat Avos.

CROFFTEIDES, Gyp̄púsque etiam, cognatus uterque,
 Palladis hic, alter Martis Alumnus erat ;
 Nulla lis inter eos, nisi quis præstantior esset
 Moribus ingenuis, quæis micuere pares ;
 Nobile certamen, dubia & victoria ; virtus
 Cùm nequeat vinci ; nec superare potest ;
 Alter at alterius domitus victricibus Armis
 Cedit ; & à victo victor uterque redit ;
 Non vos dissimili certamina mente subitis,
 Cum spes par vobis & timor æquus adest ;
 Gaudet uterque suum paritèr quod vicerit Hostem,
 Et victum cur se gaudeat Hostis habet.

Venit ARUNDELI gaudens prænominine ; cujus
 Vultu Majestas spirat, Amórque gravis ;
 Cujus & à Proavis juris traxere periti,
 Quantumcunque suo Pectore juris habent.

Inter

Hic cum WYVILLIS (Croplæus inter Icenos

Cujus adoptivo nomine crescit honos)

Terra tibi segetes effundit divite vena ;

Pascua præpingui fertilitate tument,

Arrisîtque tibi vultu fors læta sereno ;

Divitiæ crescunt intus, opésque foris.

Maxima Divini sunt hæc Monumenta Favoris ;

Sed bona sunt meritis Illa minora tuis.

Hic aptè celebrælim præconia vestra ;

Dignior es r. . . sed meliore lyrâ.

D. sancto Genitore oritur SHEPHERDUS, & alter

Aureus è tituli Stemmate Ramus adest ;

C! utinam propius junxiâem fœdera (nunquam

Servat amicitias non juvenilis amor)

Profuit & multis cultura potentis amici ;

Ah! nocuit magnis non placuisse viris.

GRAIUS & accedit (Graiis dedit ore rotundo
 Musa loqui) hunc Patrum curia magna colit;
 Túque minor Fratrum feliciter exigis annos,
 Utilius Nomen, quàm fuit antè, gerens;
 Dignus Honore licèt Sociali incedis; habétne
 In dubio est, majus Caius, an ipse Decus.

Prospera successu lato Fortuna corenet
 Ædes BUXTONIAS, ACTONIÓsque lares;
 Numen & arridens votis respondeat æquis,
 Devehat alterutras aura secunda rates;
 Splendida vos ornent celebris præconia laudis,
 Firma Valetudo, Gratia, Fama, Decus.

Haud procul astantes priscâ de Gente virorum,
 Digni laude Viri CALTHROPIQUE nitent;
 BARNARDISTONUM, CULLORUM, CHICHELIORUM
 Stemmata; Grantæ olim WYLLISIÚsque Decus.

Illic

Illic TURNERI (veteres notique Columbi)

Justitiam hic sequitur ; fortitèr ille Forum.

Incedit L'STRANGUS (inest sua gratia parvis)

Qui magnum exiguo corpore pectus habet.

FISHERUS Rabiúsque gravis Consultor uterque

Legum ; cum summis hìc meruere locum.

Inter FRESTONIOS, Prestones atque Barones,

Pottósque & Mottos, lucide Brighte, rites.

ALDRIGIÚSque sagax Christi migratus ad Ædes

Oxonix ; doctas indè reportat opes.

Hic DAYRELLORUM steterat Concordia fratrum,

Quorum mens similis corpora bina regit.

SPENCERÚSque gravis dubiis de rebus agendis,

Cui legum assiduò publica cura subit.

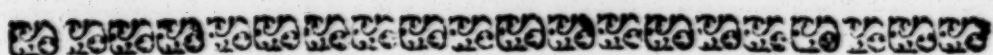
Chare mihi, THOMPSONI, aderas dulcissime rerum,

Quo vix Naso pio suaviùs ore sonat.

Quem Dominum agnoscit quoq; FININGAMIA ; Túq;

Vir Belle, à Bello nomine nomen habens.

Heu ! dolet HEIGHAMI ; dolet heu ! meminisse ferentis

Vix non Hectoreas Hyppolitique vices ;

Qui Saxosa viæ superans declivia ; poenè

A consternatis diripereris equis ;

Improvisa sagax nemo molimina fati

Providet ; Omnipotens nocte futura premit ;

Nil tale expectans, invictus & acer Achilles

Divorum ante aras victima cæsa cadit ;

Icarus ignorat sua se tractare pericla,

Cùm junxit pennas Dædalus arte novas ;

Nescimus, quos fors fato designat iniquo ;

Nesciit hoc tangens Troada primus humum ;

Conjugis ah ! sensit Cephalus, malè sensit amantis

Spicula, contorsit quæ tua, Procri, manus ;

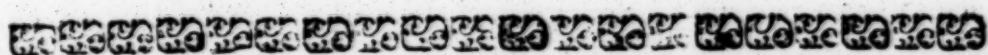
Deferit Eurydice mœstum nova nupta maritum,

Prensantesque manus effugit umbra levis ;

Sic cadit Alcides fatali pignore ; Signum

Firmum conjugii cùm dedit uxor amans.

Non datur abstrusos fatorum scire recessus,
 Numina cùm tenebris, quæ statuere, tegunt.

THRUSTONI, BURROWE simul, meliore lapillo
 Digni, inter summos quos habuisse decet ;
 Hunc *Hoxnea* suum, vocat illum *Dyssa* Patronum
 Proxima ; quæis credunt seque suosque larès ;
 Vos propiore mihi vicinia junxit amore ;
 Ah ! molles aditus cur mihi fata negant ?
 Mens mea languescens invicta resurgere tentat,
 Quæ si deficiat, spes mihi semper adest ;
 Sed quis ad optatam speret sibi adire Corinthum,
Halstonia quandò fulmen ab arce venit ?
 Esse quidem memini mansuetos sedibus illis,
 At mihi, qui gravis est, jam timor indè venit ;
 Tempora mutantur felicia, res, loca quantum !
 Non sunt, ut quondam plena favoris erant ;
 Nescio an hoc *Dadus*, velit an *Dadæia* conjux,
 (Non semper Juno est obsequiosa Jovi)

Hoc certum est, gravibus duresco; tempore & usu
Fortitèr ediscam tristia posse pati.

Sic vigor Herculeus duro sub pondere crevit;

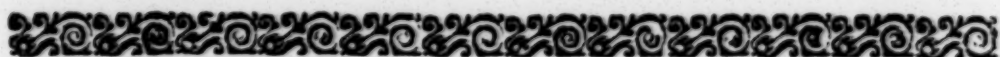
Sic fuit à Damnis fortior Hydra suis;

Sic gravis Antæus devictus ab hoste potenti,

Fortior à tremulâ profiliebat humo;

Sic Tu, Roma potens, lento collisa duello,

Bellica fœcundis viribus arma capis.

*Haud facilè emergunt, quorum virtutibus obstat
Res angusta domi -----*

Heu! nimis infelix paupertas, invida famæ,

Perpetuò laudis nescia serpis humi;

Frustrà sollicitas Neptuni remige fluctus,

Cùm sit Arenosis fixa carina vadis;

Æthereos veluti tractus jovis armiger alis

Appetit accisis, quò nequit ire parat;

Mox

Mox geminat vires alias, cupidusque volandi,

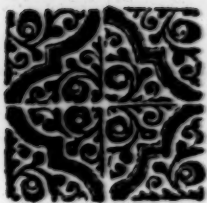
Remigii alarum, decidit, orbus, humi ;

Sic infelicis mens spe frustrata recedit,

Tota licet docto pectore Pallas inest ;

Non Virtus, sed Opes florescunt ; Gloria pannis

Nulla datur ; sequitur culmen honoris Opes.

A D

*Magnanimos quosdam Adolescentes, qui plerique
non timidi pro patria mori, sub Illustrissimo
Duce MARLBURIENSI, Flandriaco
Bello meruerunt.*

HIC procedentes Heroica castra secuti,
More Triumphali bellica signa gerunt;
Quos praclara Cohors, animis insignis & armis
Insequitur, Ducibus subdita quæque suis,
Per mare, per terras peregrinâq; flumina currunt,
Ut sit pro patriâ gloria, parta quies;
Ipsa sibi pretium virtus operosa laboris
Solvit, & insignes tollit ad astra viros.

NORTONUM imprimis Schola Regia jactat Alumnum,
Quem novit fortem Belgica terra Ducem;
Lumina perstringens Auro sublimis & Ostro
Proximus à primo qui Duce carpit iter;
Fortitèr intrepidus tendit mavortis in agros,
Partaque bellando est gloria magna fatis.

In Obitum Dominae NORTON,
Feminae lectissimæ.

PARCE precor Musæ dum charæ tristia luget,
Conjugis amissæ nupera fata tuæ.

Atra dies fuit hæc, & illætabilis hora,

Cùm vitâ excessit dulcis amica tori ;

Ah! nimum felix! Optat dùm Mater haberi,

Definit & Conjux, Mater & esse simul ;

Pallida Mors semper lætis contraria rebus,

Involat in partus invidiosa novos :

Concidit heu ! teneris mulier lectissima in annis,

Qualis erat, quæ vix possit habere parem.

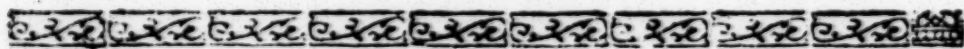
Ingenio præstans, muliebri plena decore,

Arte perita fuit vocis, & arte manûs ;

Cum gravitate lepos ; cum simplicitate venustas,

Illi inerat ; Pectus Nobile ; Firmus Amor ;

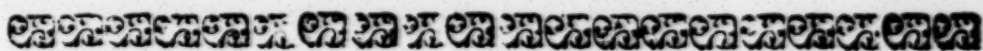
Hanc Venus & Pallas certârunt utrius esset,
 Vult Venus esse suam, Pallas & esse suam ;
 Denique quicquid habet natura quod addere possit,
 Addere quod possit Gratia quicquid, habet ;
 Invida Mors rebus nunquàm contenta secundis,
 Hanc Tibi, Téque illi, chare marite, rapit ;
 Néve novem poterant in tres valuisse sorores,
 Nec prece, nec pretio, nec valuere minis ;
 Optima quàm primùm manibus rapiuntur avaris,
 Crescere parca finit deteriora diù ;
 Sic via fatorum cursu procedit eodem,
 Et sua quemque trahit non revocanda dies ;
 Corpore & illa jacet, tellurem terra subivit ;
 At pius in coeli spiritus arce sedet.

Deliciæ humani hic generis Vincentius, eheu !
 Unica *Glembaniæ* spésque relicta Domûs ;
 Quos tulit audaces in prælia strenua virtus ;
 Ante diem parcæ quos rapuere feræ ;
 Vixit uterque diù haud, sed serò vivere dignus,
 (Serò si quisquam vivere dignus erat ;)

Qui

Qui licet à mœstis, juvenes, Cessistis amicis,
 Vivida post obitum fama superstes erit ;
 Excubat ad tumulum virtutis gloria ; quosque
 Vivere fata negant, non finit illa mori ;
 Infita vis rediviva nitet post funera ; virtus
 Nescia fatorum non moritura viget ;
 Immunes Orco volitant super athera fortes,
 Cùm premit ignavos fama sepulta viros ;
 Virtutem extinctam colimus, cœloque locamus,
 Cujus in extrema fine refurgit Honos.

Indè ROBINSONI, Comitata per ardua præceps,
 Paruit Imperiis non malefida cohors ;
 Ille Satellitio tutatur Principis Aulam,
 Et Regi fido pectore præstat opem ;
 RUSSELLUSQUE Audax sequitur non passibus æquis,
 (In teneris etiàm qui graviora tulit.)

HARBORDI Affinis, reduci tibi mitto salutem ;
 Cui Pace & Bello Pallas Amica fuit.

D'EWSORUM sequitur proles Fortissima ; fulgens
 Ense Coruscanti ; Martis ad arma ferox ;
 Ad populum Phaleras non jactat inanis ; at alto
 Bellonæ tumidas buccinat ore minas ;
 Clauftra negat sibi facta ; nihil non arrogat armis ;
 Quaque negatur iter, diffecat ense viam.

Ecce iterum mihi GYPPUS adest, mihi sæpè vocandus ;
 Prælia cui juveni, cui placuere tubæ ;
 Tutus ab extremis qui venit Gadibus usque,
 Cùm præda Angligenis Gallica classis erat.

Pænè oblitus eram, veniam concedite, pugnax
 Te cum TYRILLIS WALDGRAVIENSE genus.

Martis an ELDREDUS, vel Palladis arma sequatur,
 Nescio ; qui castris dignus utrisque fuit.

~~~~~

A Carolo Carolus REIDORUM stirpe creatus,
 Famæ securus, sollicitique metûs,
 Non ventosa levis populi suffragia quærit,
 Munere vel trito captat inane decus ;

Ne sit Aquiliculo gravis aut Abdomine ; porcus

Aut Epicureo de grege, lustrat agros.

Romanis solenne viris, hoc utile famæ

Vitæque & membris strenuus urget opus ;

Qui matutinus per aperti gramina campi

Tendit Odorisequâ cum cane, gaudet equis ;

Nempè hoc assiduè, cum primum manè fenestras

Intrat, & obscuro lumine rima nitet ;

Qui benè cognoscit saltus venatibus aptos,

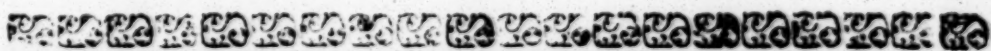
Et tegetet catulos quâ fera rupe suos ;

Discipulum haud miror tantum novisse ; Magister

Quandò Senex olim tam fuit arte sagax ;

Qui docuit, Graiis quantum nocuisset Achilles,

Et quantum nocuit cincta Diana feris.

Sedes vicinas Actæonis alter alumnus,

Multùm venandi Callidus arte tenet ;

Impiger educit fervos, jumenta canesque,

Immemor & dominæ sub Jove friget agris ;

Undique scrutatus dumosa latibula, quondam

Tuta feris timidis per loca tendit iter.

Sylva FAKENAMIENSIS,
Agro Suffolc.

Sylvarum Regina potens hic floret ; Olympi
Cujus honorandus Sydera tangit Apex ;
Altiùs haud tollit Dodona cacumina ; nulla
Jugera quæ totidem tonsa bipenne fecat ;
Quæque viatorem gratâ novitate moratur,
Cespitem dùm viridi mollit anhelus iter ;
Apta fatis fabricandæ Argo (modò nôsset Iäson)
Vellera Phryxæ cùm petiisset ovis ;
Maxima Sylvarum ; qualem nemorosa Zacynthos
Non habet ; & Dominum non habitura parem :
Lucida dùm Cœlo fulgescant Sydera summo,
GRAFFTONII vigeant stemmata clara Ducis :
Omnia præclarum memorent quem sæcula patrem ;
Gloria de tanto fonte perennis eat ;

Sic

Sic ô, sic superi magno de nomine nomen
 Crescat; & in multis perpetuetur Avis.
 Nestoreos superétque annos infantulus hæres;
 Vel totidem numeret, quot numeravit avos.

*Jam Diverticulo repetatur ludicra campi
 Fabula, venantes quæ modo picta juvat.*

Quæis placet incinctæ studia exercere Dianæ,
 Hortando celeres per juga summa Canes;
 Postera lux oritur cunctis gratissima; dum sit
 Vectus spumanti quisque superbus equo;
 Conveniunt animæ, quales neque candidiores
 Terra tulit; junxit quas socialis amor:
 Certior haud unquàm vin'clo catulosque virosque,
 Quàm quæ venandi copula juncta tenet;
 Sive Aquilo radit terras, tamen ire necesse est,
 Excepto quod non illinat arva nivis;
 Sole recens orto spaciofa per æquora tendunt,
 Et vulpem aut lepores insidiantur agris;

Cùm

Cùm semel è latebris animalcula territa densis,
 Aut Euro, aut citiùs quàm levis aura fugit ;
 Nare caterva sagax latratibus æthera complent ;
 Quadrupedumque sonans ungula pulsat humum ;
 Cornua dumosis resonant venatica Sylvis ;
 Et lætè repetunt concava saxa sonos ;
 Nescia quò fugiat, variis per opaca locorum,
 Nunc hùc, nunc illùc itque reditque viis ;
 Spiritu anhelanti sinuosa volumina torquet,
 Eluditque canes calliditate fugæ ;
 Passibus ambiguis trepidans metuénsque saluti,
 A recto obliquum tramite quærit iter ;
 Fessáque jàm Gyris vestigia contrahit arctis ;
 Heu! cadit & catulis præda cruenta feris ;
 Iô, victores celebrant clamore triumphos
 Magni lætisono, dum spolia ampla ferunt ;
 Classica læta sonant reditum ; sua magna vicissim
 Latranti repetunt gaudia voce canes ;
 Castris Belgiacis superatis hostibus olim,
 Actum est ; ite domum ; sic cecinere tubæ ;

Agmine

Agmine tùm Dominum Venatica turba sequuntur,

Quos veluti summos excipit Aula Duces,
Antiqua hospitio, variis suffulta columnis;

Quam decorant multis fixa trophæa locis:
Lucida scintillant tædis laquearia tecti;

Undique & accenso lampades igne micant;
Siccâque gestantur crepitanti ligna camino,

Frigoris impatiens splendet & igne focus;
Sedibus antiquo positis ex more, gradatim

Sese diversis disposuere locis,
Plena cibus dubiis oneratur mensa; Falernum

Atque Chium, Cyathis Cæcuba læta rubent;
Exsiccant multos pro salvo Rege culullos,

Flore novo madidas impediende comas;
Tumque boni Genii memores, memorésque Dianæ

Sylvarum Dominæ, pocula læta bibunt;
Lætique adjiciunt hilares super omnia vultus,

Rugâque non frontes contrahit ulla graves;
Sollicitæque trahunt jucunda oblivia noctis,

Dum jocus & lusus provenit ore lepos;

Fallunt

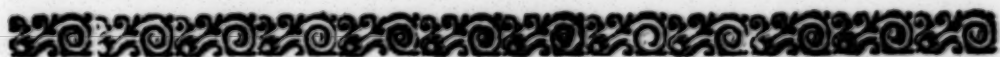
Fallunt præteritos placido fermone labores ;
 Labitur & posito ferior hora mero ;
 Callida per campos renovant ludibria vulpis ;
 Narrantésque feræ mors rediviva juvat ;
 At Cerere & Baccho tandem, somnóque gravati,
 Fessa Toris molli membra sopore levant.

Ruris Amatores multum salvere jubemus,
Et Kerringtonium Bainesiumque gravemus.

Verè Cultores sibi se reddentis Agelli,
 Qui cum multiplici fœnore reddit opes ;
 Quos olim decuere togæ, nitidique capilli,
 Nunc sibi devinctos doctus Ofellus habet ;
 Qui docuit meliùs Chrysippo & Crantore ; quænam
 Virtus sit modico (crassa Minerva licet)
 O fortunati nimiùm, quæis Hercule dextro
 Sub rastro argenti fictilis olla crepat ;
 Qui (gens prisca velut) musis curisque soluti,
 Sollicitis agiles arva paterna colunt ;

Condita post frumenta levati tempore festo,
 Cum fociis operum numina lacte piant ;
 Româ discedens Sic se abdit Horatius Agris,
 Cum Chloë aut Cynarâ tædia noctis agens ;
 Hoc mihi vobiscum manet altâ mente repôstum ;
 Si ex vobis possim vivere ; Rura colam.

Hæres *Hargamix* mores imitare paternos,
 Qui fuit & prudens jure ; peritus Agris ;
 Veræ virtutis custos ; non rebus omissis,
 Fortitèr exiguas strenuus auxit opes ;
 Per quem fœcundos tollit *Norfolcia* sulcos ;
 Luxuriatque novo stercore pinguis humus ;
 Cúmque uterum implêssèt generoso femine, Aristas
 Prægnantes Domino parturit Alma Ceres ;
 Jam seges est, ubi Arena fuit ; redimita capillos
 Diva parens flavos spicea ferta gerit ;
 Quæ non graminibus tellus fœcunda creatis
 Ante fuit ; mirâ fertilitate viret ;

Inmixi Baculis veteres stupuere coloni,
 Sese devictos artibus esse suis ;
 Suaviter usque adeò, quæ miscuit utile dulci,
 Natura artifici juncta labore valet.

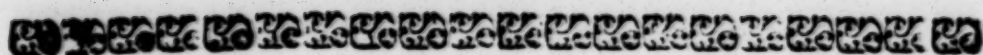
De Amœnitate Ruris.

*Musa velim memores viridantis gaudia Ruris ;
 Quæ verò totidem Musa referre valet ?*

A Spice cùm Phœbus reparat dispendia lucis
 Amissæ ; vario terra colore nitet ;
 Non tales Volucer pandit Junonius Alas,
 Cùm referat pictas ipse superbus opes ;
 Hic radiant flores, & prati viva voluptas,
 Cùm fessus viridæ membra reponis humi ;
 Hic Hederæ serpunt, hinc Pampinus induit ulmos,
 Hic Cereris cingit flava corona comas ;
 Luxuriant placido pecudes per gramina saltu,
 Et læto volucrum murmure turba canit ;

Mellifer

Mellifer electis exercitus obstrepat herbis,
 Distillatque favos quercus amica jovi ;
 Non metuere casæ Ruris minitantiæ venti
 Flamina ; vi Boreas tecta superba petit ;
 Lascivo Zephyrus regnat per prata volatu ;
 Et profecturo flamine mollit humum ;
 Sylvæque præterea modico sibi vendicat æstu
 Brumam ; cum sævo Syrius igne furit ;
 Non acies, non ira fremit, non bella, nec hostes,
 Has habitat sedes Pallas amica fides ;
 Urbs fumosa premit stellas ; ibi lumina Phœbus
 Condit ; nec nitidâ Cynthia fronte micat ;
 Luxuries nocitura cibos tibi quærit inanes ;
 Ast onerant mensas fercula inempta meas ;
 Turba salutantum latas tibi perstrepat ædes,
 Cum me delectat murmure Rivus aquæ ;
 Felices animæ ; quas Jupiter intulit astris ;
 Felices ; quæis Rus Dii tribuere coli.

*Quæis placuit sylvis Academi querere verum,
Paucula de vobis musa referre velit.*

Primum COVELLI venit *jucunda Senectus*,
 Qui Christi pascit cura fidelis oves ;
 Prægrave qui non corpus habet sine pectore ; cum vis
 Rebus, tum verbis spiritus acer inest ;
 Qui mores hominum multorum vidit & urbes ;
 Patria cognoscens ; non aliena minus ;
 Extera quemque domi jam lingua locûsque morantur ;
 Visa prius valdè cui recitata placent ;
 Quisquis ad has nostras pulsus pervenit Athenas,
 Ardua visurus moenia, Granta, tui,
 Græculus esuriens, Arabes, Italique, remotis
 Quique sub externo vivitis Axe locis,
 Tendit ad Ædículas Christi peregrinus ; amoris
 Munifici referens munera lætus abit ;
 Non ferus hospitibus, blandis sermonibus usus,
 Excipit arridens dulce *Covellus* eos ;

Arrectâs-

Arrestâsque aures placidi tenet Halitus oris ;

(Usque adeò eloquii gratia docta valet)

Quid potuit majus nutricula Pallas Alumno ?

Quisque bonus meritò quem colit, omnis amat ;

Nostra tui laudes velit hic celebrare Camœna ;

Torpet at ingenii, qui fuit ante, vigor ;

Dum magna aggreditur, magnis nimis excidit ausis ;

Suscipiet verò viribus arma novis ;

Pagina turgescit nondùm finita ; loquendi

Tempora mox aliàs mollia fata dabunt.

‘ Cùm retrò Xanthus, lymphæ versæque recurrent ;

‘ Cùm nent à fummis Saxa levata vadis ;

‘ Parthia cùmque Ararim, bibet aut Germania Tigrim ;

‘ Cùm labi occiduis desinet Ister aquis ;

‘ Cùm placeat timidis Pardos subsidere Cervis ;

‘ Cùm coeat mitis Tigribus Agna feris ;

‘ Cùm Serpens Avibus geminetur ; læta Capella

‘ Luserit & sævo cùm fociata Lupo ;

‘ Cùm freta destituent nudos in littore pisces ;

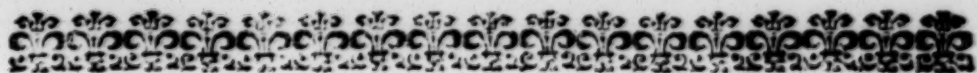
‘ Cùmque Poli segetem, & sydera terra dabit ;

‘ Cùm profecturo curvi findetur Aratri
 ‘ Venerere per iunctos arduus Æther equos ;
 Tunc animo exciderint nostro benefacta *Covelli* ;
 Pro quæis digna potest gratia nulla dari.

PEMEROKIANÆ Aulæ sequeris *Custodia* ; notum
 Quem nôsti Puerum, Buria ; Came, virum ;
 Tu benè cœpisti, benè desinis ; ultima primis
 Non cedunt ; similes hic Vir, & ille Puer.

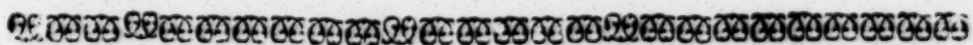
Hic *BATLEIORUM* Doctum *Par* floruit olim ;
 Quæis meritò dotes magnus Apollo dedit ;
 Maximus Antistes exutus Honoribus illum
 A sacris primum vellet habere gradum ;
 Surgens antiquis Phœnix Rutupina ruinis
 Debetur meritis, Vir venerande, tuis ;
 O utinam vestros scripssisset, Buria, fastos,
 (Cui prælucebat nullus in Orbe locus)
 Hic alter Rediviva legens monumenta vetusta,
 Sec’lis venturis dulce reliquit opus ;

Hi duo Phœbæas Artes coluere; *Superstes*
 Magnus in ore virum civica jura colit;
Fraternum exemplar paucis imitabile; Pollens
 Quisque fuit venâ Divite; Dives Opum.

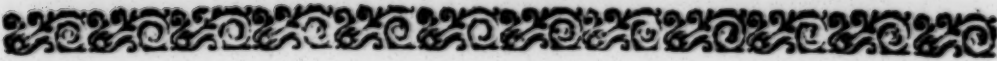

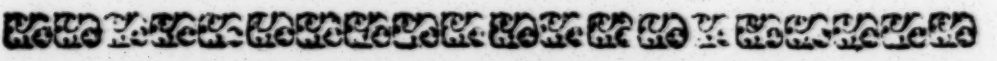
Dom. ARTHURO HERN.

Lingua Ænigmatica sermonibus Æmula Sphingis
 Plura sub Astutâ si malè Vulpe tegat,
 Si sint Mæandri latebrofa per Avia nexi,
 Mentéſque implicitas devius error agat;
 Sicubi difficilis fit dignus vindice nodus,
 Ingenio solers OEdipus Hernus erit;
 Ille retexet iter, monstrans vestigia, sicut
 Fila per adductas sæpè recepta manus.

Hic cum CLAGETTO celebri LYNDFORDIUS ingens,
 Quæis vix majores rostra habuere viros;
 Mystica Divinæ sacra legis pandit uterque
 Sedulus, ingenio sponte-fluente sagax.

 Stirps BALDERORUM ridet lepidissima (notum
 Temporibus priscis Baldero nomen erat)
 Qui Princeps olim turbæ Dux atque jocosæ,
 Linguae festivas pro! Dolor abdit opes;
 Nunc Fauni Satyrique stupent miracula vocis;
 At dolet amissos, Comice, Granta sales.

 Ingratus fuerim Caji tacuisse Macronem;
 Rebus in Angustis qui mihi Fidus erat;
 Cui sint Diî faciles, & opis nullius egenti,
 Fortunam præstent dissimilemque meæ;
 Reddere difficile est pro tanto munere grates;
 Verba licet, nunquam mens mihi grata deest;
 Des veniam; si non veteres in carmina vires
 Respondent; cum sit languida Musa malis;
 Sint Mæcenates, aderunt, Vir Docte, Marones;
 Quique benè haud possit scribere, posse putat;
 Accipiet r. ferens (R. gale Numifina) Philippos
 In meo Chærilus ipse tumet.

Dom. NICOL. CLAGETT.

CEffisse, O major Juvenum, majora merentis
PULHAMIÆ Ædículas in tua vota juvat ;

Gratulor has vestris Titulis accedere ; fato

Me duro cogi succubuisse queror ;

Non lassata malis, nec dum fatiata recedit

Effera Sors ; quandò dixerit Ohe, fat est ?

Non brevibus Gyaris feci, parvâque Seripho

Digna, vel extremâ non mala digna Tomo ;

Quam multi ex nostro fructus retulere labore,

(Utilior cuivis, quàm mihi, cura fuit)

Hoc nihili est ; miserum fortuna tenacitèr urget,

Heu ! Rebus nostris imperiosa nimis ;

Cogor & invitus (pudet hæc opprobria dici)

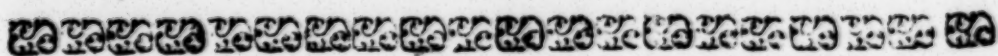
Heu ! Cogor Patrios deferuisse lares ;

Me potuisse velim juxta te vivere ; sacri at

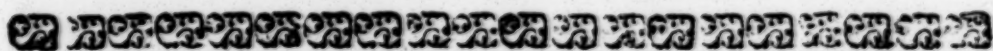
Auri sacra Fames hoc aliena negat ;

Quorum

Quorum animos tenet hæc Ærugo & Cura peculi,
Summo hos Pluticolas Plutus amore colat.

SIMPSONIIQUE aderant ; quæis frons immista pudori est
Ingenuo ; imbuti moribus atque bonis ;
Bullus & Halfbydus (Fratresque Leodibus orti,)
Quæis Decus est tanti Docta senecta Patris.

Maxima debetur magnis Reverentia ; quales
Villula Faustini nutriit Alma sinu ;

Undique quæis resonant confinia Rostra disertis,
Doctiloquos totidem vix habitura viros ;
Ecce ; sed assurgit (*sec'li spes magna futuri*)
Facundo juvenum fœnore læta feges.

Juris amans Clerique aderas venerande Capelle,
Quem fecit notum res sacra, clara Domus.

Rector & HAWSTEDIÆ nondum sub mole fatiscens
Annorum, placidè sæcula læta trahat ;

Longævósque suos feliciter impleat Annos ;
 Et cum fata volent, molliter Ossa cubent.

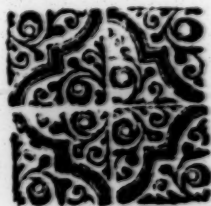
BROWNSMITHUS sequitur, (quamvis de Gente minori)
 Cum magnis etiam dignus honore pari ;
 Qui non externâ specie Pietatis & Umbrâ,
 Simplice sinceram tradit at ore Fidem.

Hic cum BARETTO SMITHI ac WARRENIUS ; illic
 Parvus ALEXANDER, Magnus at ore virum.

CHALLICIUSq; usus gravioribus hæcenus astris,
 Tempora cui faciles Dii meliora dabunt.

MARTINUS cognomen habens ab acumine mentis
 Albæ Gallinæ filius Albus adest.

Defuit haud BUTTUS, comes aut BRINKLEIUS ; Aris
 Quorum est assidue numinum adesse sacris.

Dom. T H O . M A C R O ,
de Buria S^{ti} Edm. Generos.

TE, MACRO, quid taceam Niobæâ prole beatum ;
 Cujus fœcundo Nomine Granta tumet ;
 Sortis sprevisi fastidia dura minantis,
 Cum peteret vestros vis inimica lares ;
 Prudens vitâsti Rupes Palinurus apertas ;
 (Ah ! fugere occultas me potuisse velim ;)
 Plebis & insanæ repulisti spicula (sed quis
 Vicina obloquii vincere tela potest)
 Grammaticas tacitè jubet hoc plorare Cathedras ;
 (Perpetuò graviùs cum latet ira furit)
 Sæviùs haud alitèr (Craterum dixisse putato)
 Venis innocuis Cæca venena nocent.

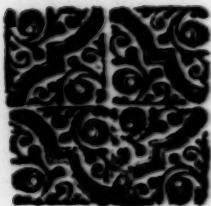
Sicubi Præclaros ornârunt Pæonis Artes,
 Inter eos veluti Rex, JACOBUS adest ;
 Nomen habet Medici qui non Ignobile ; (sed quis
 Omnia sæva necis vertere tela potest ?)
 Siquos fecerunt Rex aut Regina beatos ;
 Dignos se meritis laudibus esse putant.

Hic CRASKI, at CRASSI potius (si copia fandi)
 Sed notat Insignes nomen utrumque viros ;
 Bœotûm in Patriâ, crassóque sub aere natus,
 Non *Craski*, at *Crassi* nomine Dignus erit ;
 Heu ! te *obliquò* fatum contorsit ocello,
 Cùm te furripuit nuper, Amice, tuis.

Juxtà CLOPTONUS generoso femine natus ;
 Qui licet haud oculi, mentis Acumen habet ;
 De se non audet magnos promittere montes ;
 Illius at rarò pondere verba carent ;

Non

Non Phœbi eximium magni se jactat Alumnum,
 De Tripode aut Celfus sesquipedale sonat ;
 Non venit in scenam Rutulanti Syrmate (inanes
 Propria laus alios tollat, & aura levis)
 Spectantisque movet Populi, ut Cornicula, risum,
 Cum tumuit Plumis non decorata fuis ;
 Non animam Hippocratis se credit habere (tumentes
 Somnia mirificè Pythagoræa juvant)
 Bacche, tuo haud plenus, mediâ de luce, Falerno,
 Nutanti trepidam mole salutatur humum ;
 Tradit at Ægrotis medicas feliciter Artes,
 Tutus in ambiguis Portus & Ara malis.

Ad Caufidicos Burienses.

NON ego, Caufidici, vœ Vobis ; mitto salutem ;
 Cùm coram Vobis lis sit agenda mea ;
 Quisque sibi studeat ; nec lex est justior ulla
 Ut Prudens Artem, quam benè callet, amet ;
 Nescio, néne estis, Cretâ an Carbone notandi ;
 Res adeò dubias Musa modesta fugit ;
 Phœbe Pater sequeris Pacem, studiosus Honesti,
 Sinceramque colit Turba novena Fidem ;
 Centum Ora at, centum videor mihi poscere voces,¹
 Dùm vellem laudes non celebrare dolos ;
 Vos nempè exercet series immensa laborum,
 Et cura implicitos litigiosa tenet ;
 Quantum vos decuit (memini) meliora probâstis,²
 Dùm studuere alii deteriora sequi ;
 Cùm fora Faustini sonuerunt *Stentora* ; vestrùm
 Haud quisquam nimiâ fronte Politus erat.

Mitto

 Mitto loqui, miseros quos Præstoniense Duellum
 Fecerat ; inceptis qui periêre novis ;
 Cumbria gens peperit quos & Northumbria ; quondam
 Qui fuerant cheu ! Nobilis Ordo virûm.

 Vos WIDDRINGTONI ; quondam gens inclyta Bello,
 Ingratum est vestras non doluisse vices ;
 Quod superest ævi, sub fydere ducite fausto
 Tranquilli ; ut lætè postera sec'la fluant ;
 Nescio an è vestrà Venerandus stirpe Radulphus
 Effet , at è Claro stemmate natus erat ;
 Cujus Chrîsticolis est grata Memoria ; fastos
 Per memores semper quos meminisse juvat ;
 Dùm fuit in vivis nostras decoravit Athenas,
 Nec quisquam literis Doctior alter erat ;
 Cum quo me (memini) longas consumere noctes,
 Nec sine me Socio præterit ulla Dies ;

Artifici

Artifici, effrenes ducens sub Pollice mores;
 A curvo in rectum tramite flexit iter;
 Qui me Socraticis Præceptis imbuit (instar
 Cornuti) modò non Perſius alter eram;
 Quo Duce Palladias fine pulvere viſimus Arces,
 Et via fit mollis, quæ fuit ante gravis;
 Sic tenebræ Australes Boreali luce coruſcant,
 Atque Aurâ (ut nuper) ſplendidiore micant;
 Cùm me inter ſummos, ſummo complexus amore eſt,
 Ex Animo noſtro non abiturus erit.

Nescia præteriit ſi quos incuria; ſi quos
 Ordine diſpoſuit non fecialis Honos;
 Culpa meret facile veniam leuiuſcula; crimen
 Nempè Patrocinio noti leve pejus erit;
 Omnia Difficile eſt complecti nomina verbis,
 Materiâ vires exſuperante meas.

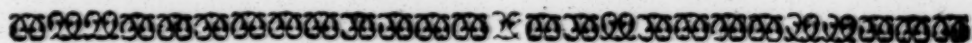
*Vobis gaudere, & benè Rem gerere Opto; Benignè
 Queis Fortuna dedit Munera; Pallas Opes.*

MISCELLANEA

Quædam adjecta Subsecivis horis

ELUCUBRATA.

In Conjuratiōem Papisticam.

QUIS viro properat calamos mihi tingere, tantum
 Ut fando possim sat celebrare scelus ?
 Quod vix Angliacæ poterant avertere genti,
 Et cælum & magni provida cura Jovis ;
 Nec postquam edomitæ cefsârunt prælia Phlegræ,
 Dii meliùs vires exeruere suas ;
 Quin juvat elusæ molimina pandere Romæ,
 (Quæ terrent aliàs fulmina picta placent)

Est quoddam sceleris spacium & mensura nefandi,
 Quam Gentis timuit Barbara dextra feræ;
 Et Senones sacros dubitârunt perdere Patres,
 (Majestas tenuit vincere sacra Patrum)
 Fauccius ille Erebi Fidus Romæque fatelles
 Commoda inauditis selegit Antra malis;
 Et latebris condit feralia Sulphura cæcis,
 Curia ut Inferno major ab igne cadat;
 Consultò occultis mandavit crimina Terræ
 Spêluncis; Orco deposuîtque sui;
 Sol etenim attonitus viso deerraverat (olim
 Ut cùm damnando Mensa repleta cibo;)
 Garrulus at scelus hoc maturè prodidit Anser,
 Et dulcî gentem vivere voce dedit;
 Nam Rex Augurio monitus felicitèr isto,
 Prævenit fraudes, irrita Roma, tuas;
 Et designatum vidit sibi mortis Honorem,
 (Majori dignus fulmine nempè fuit.)
 Fauccius in Regem geminârat sulphura (demens
 Nesciêras capiti tela futura tuo)

Factum

Factum crede Nefas, nil hos tua læferat ira ;
 Sic cœlum possent anticipâsse suum ;
 Curia sic flammis ad cœlum ascenderet omnis ;
 Et via tot stellis Lactea deindè foret.

In Adventum CAROLI Secundi, Maii 29.

UT quùm Terrigenæ congestis molibus hostes
 Impeterent vario fulmine Regna Jovis ;
 Ipse timens fugit, quòd sensit inutile fulmen,
 Et fertur fociis delituisse feris ;
 Sed rediens tandèm victor, cœlóque recepto,
 Mutatos jussit lætior ire dies ;
 Sic quum centeno torquerent Brachia motu
 Plebs, audax Regis tingere cæde manus ;
 Ipse fugam CAROLUS petiit, cœlóque receptant
 Robora, sacra sibi Robora, sacra Jovi ;
 Sed rediens tandèm, soliόque receptus Avito
 Sempèr felices omnibus esse dedit ;

Non tam restitui visa est, quàm Terra creari,
Lux subitò tenebras excipit, Ordo chaos;
Hæc sit sacra Dies; hæc nobis inchoet Annum,
Quæ natum CAROLUM viderit & Reducem.

In Solenne Tempus Electionis apud Etonenses.

TEmpus adest Sacris quo Græcia confluit Armis,
Et solitos ludos Ambitiosa parat;
Granta stat in medio pretium certaminis; O sit
Fas mihi felices has habitâsse Domos.

In Felicissimam AURIACI Principis Expeditionem, 1688. (vid. Carm. Cant.)

IO! Canoris tollite plausibus
Angli Triumphos AURIACI Ducis,
Cui nemo par interminatis
Promeritis Diadema nectat;
Qui mente forti natus ad Ardua,
Atque Ampliori dignus Adoreâ,

In-

Interritus virtute summâ

Post-genitis Documenta præbet.

Lætè stupentes Angligenæ tibi

Invicte Princeps, Regna Tyrannico

Exempta fastu gratulamur,

Auspiciis moderanda vestris.

Tu liberâsti vi placidissimâ

Nos imminentis servitii jugo ;

Nostrâmque fixisti quietâ

Angliacam Statione Delon.

Nunc læta vultu Pax redit Aureo ;

Nunc pressa rerum est dira Protervitas ;

Nunc Sacra redduntur Britannis

Jûsque Pium, Themidísque Leges ;

I ; vince fausto protinus Alite,

Sævos Hibernos vis tua deprimat ;

Et glorioso Pervicaces

Impete, Dux, supera Rebelles.

Superbientem milite Galliam

Vincas subactam ; sub pedibus premas

Clarus Triumphis Infulati

Pontificis Triplicem Tiaram.

In Comitibus Prioribus Cantab. Feb. 24. 1691.

*Datur Bonum & Malum, justum & injustum ante
omnem legem positivam tam Divinam quam
Humanam.*

Quis nescit quales nascentis Origine mundi
Fata dabant annos, & qualia volvere secula
Saturnus, cui non Ætas est Aurea dicta ?
(Aurea perpetuâ semper dignissima Famâ,
Perpetuæque utinam famæ succedere possit
Illa Ætas iterum) vos hæc longo ordine vates
Dixistis ; vobis fecere hæc gaudia Musæ,

Nullus adhuc ex Arce Deus, quævis consulat Orbi
Detonuit sua jura homini servanda ; Deique
Nullus adhuc Interpres erat, nec vindice Pænâ
Prostabant leges ; non tùm Cantata Lycurgum
Novit Sparta suum ; non tùm Te Cecropis Arces
Magne Solon, aut immanem timuere Draconem ;

Nullus

Nullus erat per Regna metus, tamen omnibus æqui
 Unus Amor fuit, & fuit omnibus Horror iniqui;
 Unde hæc? Siqua Fides Priscis adhibenda Poëtis,
 Progeniem Jovis æternam, cœlique Potentem
 Astræam Fama est Patrios liquisse Penates,
 Ut mentes hominum incoheret; sua pectora cuique
 Huic posuisse aras, animique amplexibus Artis
 Inclusam coluisse Deam; discrimina Justi
 Injustique ferunt fluere hinc mortalibus olim;
 Hæc vates cecinere (& numina vatibus insunt)
 Unius nec enim poterant Dictata magistri
 Æternum vincire homines, nec dicere possis
 Hos illas leges, hos illa arctata tenere
 Vincula, qui propiore calent, qui sole remoto
 Frigescunt, æquasve quibus libraverit Horas
 Juppiter Axe suo; semper diversa videtur
 Temperies cœli atque loci sibi poscere leges
 Diversas; justumque in se nisi numen haberet
 Inscriptum, quodam in populo mutarier olim
 Crediderim; vitiumque aliquas volitare per Oras
 Laudatum; sed numen erat vi cujus in Æquum

Consensere Omnes ; cædesque stuprumque dolosque
Odere & quicquid læsit confinia recti.

Hoc omne est Astræa tuum ; Túq; O Dea præsens
Nos adeò docuisti æquum fecernere iniquo ;
Donec deterior venit Mortalibus ætas,
Et tandem exorta est Proles vefana Gygantum ;
Tùm demùm incisís magnæ facer unus & Alter
Antistes Divæ, leges & non sua jura
Mandabant Tabulis ; hinc impia sec'la nepotum,
Qui nunquam Astræa viderunt Tempa ferena,
Dedidicere Deam, Conati evertere rerum
Naturam, dum Turba sibi temeraria fingit
Nil rectum, nil esse malum nisi lege jubente,
Atque hominum Arbitrio, quibus est concessa Potestas
Regni, quos penes est vis omnis Normæque justæ.
O iterum redeas Astræa, iterumque revisas
Tempore post longo (Nemesis sed non sine) terras
Ut venisse sciant scelerosa atque impia Proles
Quam vellent, nil esse meram nisi Nominis umbram,

En

En dudùm venisti ; Hobbi dudùm improbus Ordo
 Agnoscunt venientem, & Te tremuere tremore
 Horrendo concussi Omnes ; namque undè videmus,
 Undè aliquem, cujus celârunt crimina dira
 Nox furva atque Erebus noctis teterrimus Auctor,
 Audimus, subiit scelerum quandò Horrida Imago,
 Sponte perire, Ipsúmque sibi Consciscere mortem ?

Numinis est quodcunque vides, sine numine nemo
 Ipse cadet, lethóque imas ultro ibit ad umbras ;
 Numen & hoc Astræa tuum est ; Tu Mater Honesti
 Æternum dicêre ; Ortus retrò Tempora nulla
 Conspxere tuos, non quæ cunabula Mundi
 Viderunt, non quæ crescentis sæcula cæli.

In Comitibus Prioribus Cantab. Feb. 24. 169°.

*Libertas humana non subruit
Divinam Præscientiam.*

ET Scire quicquid longa feret Dies
Et posse quicquid mens velit. Arbiter
Cessabit ingens, qui per Omnes
Imperium tenet unus æquum
Mundi meatus, præscit & ultimis
Volvenda sec'lis unicus Omnia
Nullis locorum Temporúmve
Limitibus spatiisque clausus?
Aut esse liber desinet optima
Pars Ille mundi, quem Deus omnibus
Præfecit æternum, sui que
Participem penetrare vellet
Sedes Olympi? Scilicet haud simul
Hæc stare credunt, Impia mens quibus
Fastu tumescit, maximúmque
Clauderet exiguo Tonantem

Cretæ Sepulchro ; nescia dum fui

Ipsiùs errat, nec Jovis Auream

Vidit Catenam, quâ remota

Confociat, fociata servat.

Mirere Numen, qui sapias ac edas ;

Scrutere nunquam ; Liber es, ut tuam

Laus æqua virtutem maneret,

Criminibus sua poena staret ;

Si non ; iniquè tùm Tytii jecur

Crescit renatum ; tùm Rota flebilis,

Saxúmque Conatus iniquè

Syphii sine fine tantos

Volvunt labores : Optimus omnium

Hâc lege vatum, Maximus omnium

Hâc lege Regum, Cæsar Ipse

Immeritas habuere laudes ;

Nam Fata regnant ; Gloria maxima

Illis Triumphî ; Carmen Homericum

Debetur illis, Impoténsque

Mævius esse potest Maroni

Par Fulminanti, si superis placet :

Innata virtus sic abit, & genus

Imbelle, Therfitésque natum

Tethyos æquiparare possit

Iners Achillem; nec rapiens Paris

Incestus ultrà; nec fugiens erit

Ignavus ultrà, namque raptu

Namque fugâ superum Deorum

Decreta fecit; nec sua sed Jovis

Sunt Furta; dignæ Vatibus Impiis

Hobbique delirantis annis

Ridiculæ procul ite Nugæ:

Dixere Phœbi Numina; Dat Deus

Res scire; Rerum scire modum vetat,

Ridétque, si mortalis ultra

Fas, superos; superumque mentem

Quærens profano lumine Condita

Rimatur Audax, Consiliis quibus

Regatur Orbis; nec perhorret

Tanta animo tenuare parvo.

Cantor APOLLO.

PHœbe Pater ; cujus tutæ sub Numine Musæ
 Lætantur, Cytharæq; potens & Carminis Author;
 Omnes Te Colimus nostrum tua Turba Poetæ.

Te sine desertos Daphne neglecta per Agros
 Errâisset, semperque suos Virtutibus esset
 Interdictus Honos ; intactâque Fulmine laurus
 Sub Te læta viret, Majorâque Carmina lauro,
 Inspires nobis animos, Phœbóque Parente
 Musarúmque Choro dignos, des Enthea præsens
 Varibus Ipse tuis, & pectora Numine plena,
 Aurea dicemus quid possint plectra, Tubæque
 Vis Ingens, nullóque ævo debile carmen.

Ultima volvendi venit jam Temporis ætas ;
 Et longa Annorum series subsidere fecit
 In Cineres, quod struxit Homo, cui Juppiter Auctor.
Quid

Quid non imminuit rerum damnoſa Senectus?
 Non undæ? non Ignis edax? Labentibus annis
 Fit Pulvis quodcunque fuit; nunc rudera, Muri
 Pendentes, cœloque minans Babylonia Turris,
 Pyramidumque Opus & nutantia Maſolæa.

Nunc ubi Thebanæve Arces vel mœnia Trojæ?
 Eſt ubi nunc Phœbi Divinum opus & Neptuni?
 En Pulvis ſunt Cuncta; nihil niſi Carmina vivunt.
 Vix etiam noſtras ſando pervenit ad Aures
 Lyſippi labor, & quicquid præclarus Apelles
 Pinxerat Arte potens, vel quicquid Dexterâ Zeuxis
 Mille modis ſolers varios poſuiſſe Colores.

Ite igitur Reges, inſcribîte nomina Saxis,
 Et vobis Pario Statuas de Marmore factas
 Et Titulos Ære incifos, Argenteaque Ora,
 Aut vultus Auro ductos, aut Arte Colorem,
 Et Zeuxis pictos; has Reges quærite laudes,
 Quos non Alma trahit Victuræ Gloria Famæ;

Venturæ

Venturæ cui laudis Amor, quicunq; futuros
 Ipse tibi numeras Annos & postera Sec'la,
 Ne Saxo nimiùm, nimiùm ne crede colori;
 Carminis est, quod Fama manet post Fata sepultis;
 Carminibus solum semper celebrabere Victor;
 His vagus Alcides, his Pollux attigit Arces
 Cœlorum, his inter superos Auguste recumbis
 Purpureo ore bibens; te Cæsar Carmina sola
 In fidus vertère novum, Stellámq; Comantem.

Ecce auditur adhuc Os grande-loquentis Homeri
 Dircaúsq; ales, magnique sonantia lat è
 Carmina Virgilii nullas subitura ruinas,
 Dum volvenda dies, Cœlum dum Sydera pascunt;
 Si tuba Mæonidæ filuisset, nullus Achilles
 Effet, Patroclúsve puer, vel Pelias Hasta;
 Tunc Ajax effet, tunc Tydides superis par,
 Tunc essent, quos Graia tulit, quos Dardana tellus,
 Obliti, æternúmque inhonesto pulvere tecti;

Hectoreæ Famæ atq; urbi nox una fuisset,
 Sed Clio sua plectra movet; sed magnus Homerus
 Intonuit vetuitque Mori; tam dia Poetæ
 Vis Musæque suæ, quod non immobile Saxum,
 Atq; caput Toli poterat, non Cæsaris Arces,
 Non Tituli nummorum atq; æra incisa; Maronis
 Cantus, & Æternam fecerunt Carmina Romam.

Hinc pius Æneas Fama super Æthera notus
 Et juxta Ascanius, magnæ spes altera Romæ:
 Hinc Fato major semper, Marcelle, vigebis,
 Nec post damnabit Mater crudelia Fata;
 Hinc licet (haud Duce Sybilla) petis infera Regna,
 Ora times ubi Sibila, Cerbereos & Hiatus,
 Si tibi musa comes, musa ducente videbis
 Egregios Heröas, & ipse videberis illis.
 I tu igitur guttis humecta grandibus ora
 Pellæ ingens Heros; nôsti per Aenia signa
 Quid possent vultus expressi; sola Poësis
 Heroum vivos novit deducere vultus.

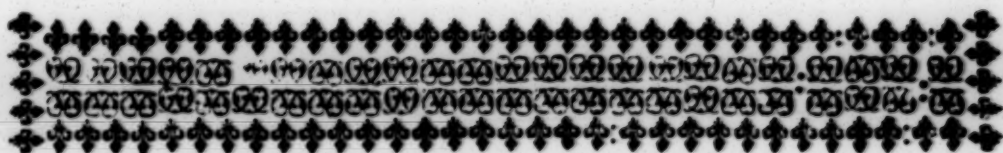
Nec Musâ tantum fies post Fata superstes ;
 Illa manet dum vita, regit dum Spiritus Artus ;
 Illa animo curas deducit corpore Febres ;
 Illa viam vitæ monstrat, laudâtq; docétq; :
 Carmen erat quod legem homini, quod Fræna Leoni
 Imposuit, traxítq; feras, atq; oppida condit ;
 Si non Amphion traheret Testudine Saxa,
 Porrigerent Thebæ sublimes Mœnia nulla ;
 Carmen erat pulsúsq; lyræ, vi cujus in æquum
 Consensere omnes, cædésq; stuprúmq; dolósq;
 Odere & quicquid læsit confinia recti.

Carmina in Orbe Deos primum fecere, Deúmq;
 Solennes cultus ; sine Carmine nemo Tonantem
 Noverit esse Jovem ; sciret nemo Ægida Divæ
 Palladium ; sua tela Jovi, sua sceptrâ potenti
 Undarum dederant Neptuno Carmina ; desint
 Carmina, fumarent nullis Altaria Donis.

Ipse etiam Phœbus, Cytharæ vox Alma fileret,
 Ipse etiam neglectus, adhuc pavisse Pheræas
 Ipse Deus poterat vaccas, nisi Cantor Apollo
 Ipse esset : Supplex Aris posuisset honores
 Nemo, sui Delphi jactarent munera nulla,
 Tam magnum cecinisse potest ; vacuúmque Deorum
 Crediderim nunc esse Polum ; nisi Pectora vatum
 Enthea dixissent, atque esset Fabula Coelum.

Vos igitur quoscunque, mori pia Musa vetavit,
 Reges & Regum pueri, vos ordine longo
 Eximii Herôes, quæis olim Martia fecit
 Musa mares animos, vos Sydera lucida, Castor
 Et Pollux, vos ô Præsentia Numina coeli,
 Diique Deaque Omnes, vobis sint maxima Cura
 Vates : Vos vestris læti aspirate Poëtis ;
 Vos estis omnes musæ omniparentis Alumni ;
 Vester Honor vati debetur ; Musa virum dat
 Esse Heroa Deum ; Musæ vi longa canet vos
 Posteritas, dicent vos (sæcula fera) Nepotes ;

Hoc potuit Phæbea Fides, & Plectra, Tubæq;
Vis ingens, nullóq; ævo delebile Carmen.

*Cur Prometheus Coelitus Igne
Surrepto Fulmen evasit ?*

QUandò lutum Solers velit inspirare Prometheus,
Ex Alto Flammas Surripuisse ferunt :
Proh ! Superi ! impunè requiescere Fulmina Coeli ;
Iratámque Manum continuissè Jovem ;
Olim effrenatos ingenti mole Gygantes
Incensum Stygiis Fulmen adegit Aquis ;
Crebrò inculpatas (Fama est) Junone relictâ,
Æthiopas inter delituisse Deum.
Pasiphaes, currente Rotâ, Danaésq; futura
Flammâ Sopitum, credo, fuisse Jovem.

*In Puerum quendam Gallicum,
qui a Schola fugiens decessit
ob Carmina fœde Scripta.*

IMprobe cessisti Famoso Carmine Victus ?
Testis at Ingenii Turpe Poëma manet ;
Sanguine tinxisti Calamos Lyrneffidos Hydræ,
Aut Musam infecit Gallica, Galle, lues.

De Bello Redintgerato,

G U L I E L M O *Rege jam modo defuncto.*

Hispanus, Batavus, Germanus, Gallus & Anglus
Dira instauratis Viribus Arma parant ;
Perfidus ad Portas veniens Lodöicus Apertas,
Ignea ut eruptis sæviit Æterna focis :
Siste, Gyganteo, (quo te rapit impetus Audax)
Ne, dum magna petis, Gallia, more ruas :

Quæris

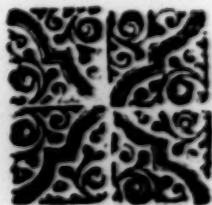
Quæris ubi Rex est pugnax GULIELMUS ? ad Arces
Æthereas adiit Consuluisse Deos.

*Amiculo cuidam Venerabili,
Qui Bacchi Venerisq; Cultores
Lascive nimis dissecuit.*

INstar Aristarchi, Sermonibus usus Amaris
Torristi variè Spicula, Docte, satis ;
Mellifluo circum præcordia ludis Aceto,
Miscens Argutis seria mista jocos :
Reddere Personæ scis convenientia cuique,
Propria fortitus quisq; decentèr habet ;
Hic, Silene, tui steterant, Bacchiq; ministri
Ordine ; Cultores, hic Venus Alma, Tui ;
Optandumq; magis muliebres præter Ocellos,
Occultum quiddam delituisse doces ;
Utq; tenellus Amor vires acquirit eundo,
(Haud tantùm intuitu ut pulchra puella placet)

Oscula blandiloquis paritèr miscendo loquelis,
 Ut miser illicitis nititur ire viis;
 Luminâq; Ægypthum modò non depascere; Flammiis
 Te, Pari Priamides, non caluisse piis;
 Ultrà quam satis est Lucretia sensit Amantem,
 (Efficiet quid non officiosus Amor)
 Abdita lascivi Mysteria pandis Amoris;
 Profectura nimis (vel Nocitura) ferens;
 Rectius hinc nunquàm, qui miscuit utile Dulci,
 Nec tu Doctiloquis, Naso Poeta; modis;
 Turpia celâsti dictu & Dominantia verba:
 Turpia quæ puduit dicere; velle placet.

In Picturam Regis CAROLI Secundi, a Formosa Virgine pulchre delineatam.

Persolvit CAROLO quot vectigalia vitæ ?
 Æmula Naturæ est dùm tua docta manus :
 Quæ Materna caput textit membranula Regis
 Fæmina cui salvam bina dat esse cutim ?
 Lana quidem loca prima tenet, si tempora spectes,
 Si meritum, à pedibus tunc venit illa tuis ;
 Quam dedit illius celando dextra salutem,
 Hanc tua felici proditione tulit ;
 Ambæ felices, & dignæ laudibus Ambæ,
 Nec tamen Æquali Gloria tracta jugo ;
 Illius tenebris solùm debetur honoris
 Umbra, tuæ luci laus manifesta datur :
 Dic bis Iô Pæan ; letho solum eripit illa ;
 Ne poterit, fecit sed tua dextra, Mori ;
 Invitâ Lachrysi Fatisque obstantibus ipsis
 Quæ potuit CAROLI continuare dies ;

Noverat

Noverat hoc Regina Sabæ, non thure referta

Isset ad Hebræos seu peregrina lares ;

Audisset Solomona domi, vidisset Amatrix

Plus vitæ in tabulâ, sed minùs illa viæ.

Quantas si vivat fumat Vandixius Iras

Victus in objecto, victus & Arte simul ?

Naturam stupefecit opus ; malè pendula nescit

Ambos vel neutros tunc vel illa facis ;

Rex pictâ vivit tabulâ, Pictura timetur

Garrula nè Titulos exprimat ore suos ;

Quàm timeo, ne vulgus iners erroribus aptum,

Hanc Tabulam CAROLUM crederet Archetypum ;

Ars Pictrix nisi muta foret, pietate scelestâ

Exitio prægnans dextra tulisset opus ;

Cromwellus CAROLUM non quæsisset in Antris

Extractum manibus noverat ille tuis ;

Quantum proh ! superos quantum Archi-Tyrannus
Effigiem dederat si bonus ille neci ; ovallèr

Tam similis Regi cum non est CAROLUS ipse

Denudo, visâ, protenus ipse caput ;

Hiscere non ausim vivâ, præsentē Tabellâ,
 Majestas Regis ne mihi læsa foret ;
 Quod Regnat CAROLUS Monacho id debere fatetur ;
 Quod vivit solum Muneris esse tui,
 Redduntur CAROLO, Magnum tria Regna per illum ;
 Per te, quod Majus, redditur ipse sibi ;
 Optâssem me pene Trium Regem esse Dierum,
 Exprimat ut vultus tam bona dextra meos ;
 Inclyta pergat adhuc, positisque Coloribus, uti
 Addiscat Calamo Nobiliore Manus.

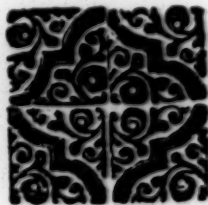
De LUXURIOSO.

LUXURIANS dapibus lautis Epicurus Orexin
 Vilia contemnens exsaturare petit ;
 Effrenique gule studet indulgere ; Falerno
 Acri latrantem sollicitando Famem.
 Coena nitet variis huic Ingeniosa patellis ;
 Hæret & in dubiis Mens stupefacta Cibis ;

Fulgor & Attonitus perstringit lumina ; dum se
 Narcissum in Patinis quisque reflexus habet ;
 Nil habet in votis, auro nisi vaneat ; idque
 Summum, quod Magno constitit, esse putat.
 Edita Lucrinis quærit Conchyliæ faxis ;
 Nunc Circeæ placent, mox Rutipina magis ;
 Delicias quascunque Rhodos, Madidúmque Tarentum,
 Quas Sybaris mollis, quâsque Miletus habet,
 Has avidè sequitur ; decies festertia cœnâ
 Devorat immensas Sardanapalus opes ;
 Limitis impatiens Elementa per omnia fertur,
 Ejus & arbitrio paret uterque Polus ;
 Porrectum hîc videas spaciū Admirabile Rhombi,
 (Pondere quo Patinam contremuisse putes)
 Mensâsque exornat nitidas peregrina Lagoïs,
 Et qui depictas explicat Ales opes ;
 Hic Aper, hîc Scythicæ volucres, hîc Africanus Ales
 (Quódque placet Flammis Cypria virgo tuis)
 Crispino similis madido desudat Amomo,
 Sertis Pampineis tempora cincta gerens ;

Atque

Atque ferit totâ faciens Convivia luce,
 Ogygio celebrans Orgia Sacra Deo ;
 Vociferans, ridens, faliens & Pocula ficcans,
 Ebrius obdurâ mole fatigat humum ;
 O pudor ! ô mores Divinæ prægravat Auram
 Mentis, & ingrato pondere figit humi ;
 Ad nullum confurgit opus laudabile ; quandò
 Hesternis vitiis mens onerata gemit ;
 (Hercule si Fausto) crepitet mihi Fictilis olla,
 Non Epicureo de Grege Porcus ero ;
 Vive tibi, Documenta sequar Prudentis Ofelli ;
 Simplex Luxuriæ cui Cibus instar erat.

Grammaticus quidam Venerabili suo & Munifico Amico.

TAndem defessi strepitu, Nugisque Canoris
 Hæc malè composuit Carmina Musa levis;
 Mittit & optat amans tibi multam (Docte) salutem:
 Cum meliora nequit, dat leviora lyræ;
 Has animi accipias grates, venerande, Sabellus
 Hæc Mecænati ludicra dona dedit.

*In Grammaticasirum quendam, cui Facies
 Pusillus rubicundis pullulavit.*

Grammaticas jubeo multum gaudere Cathedras,
 Orbilius tantâ cum regit Arte Scholam:
 Jam Præceptor adest vultuque atque ore modesto;
 Qui simul aspiciat Posteriora; rubet.
 Meite Lascivi pueri (sacer est locus) extra;
 Phœbus inest tectis his sacer; Osque sacrum.

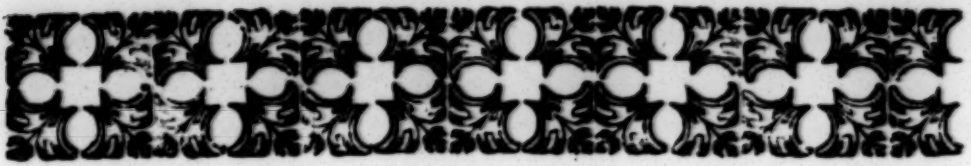
De Puero e Fenestra conspienti.

Sordide Vah! Calicis Fautor, Cuppæq; Magister,
 Pocula ficcandi larga perite satis,
 Non redolent sed olent Crapulæ ; producere testem
 Vis unum ? Plures ipsa Fenestra dabit.

Quisque suam exerceat Artem.

Juppiter Omnipotens stellato regnat Olympo ;
 Frater Cæruleus Sceptra regitque maris ;
 Martia lethiferas vibrat Bellona sagittas,
 Cùm Venerem placidè mollia tela juvant ;
 Lustrâque per sylvas Venatrix Diva ferarum
 Explorat ; Musas Docta Minerva colit ;
 Cui studeat Deus omnis habet ; sua Regna tenenti
 Jus est ; sic proprio Cardine quæque movent.

De ASINO Pelle LEONIS induto.

QUONDAM ASINUS pulchrè Phaleratus Pelle LEONIS
Indutâ insigni veste superbus erat ;

Rugitu insolito terrens animalia sylvis,

Alternis vicibus fertque refertque pedes.

Occurrit Vulpes Asinino cauta Leoni,

(Fraudis non facilè decipietur Amans)

Hâc visâ Auriculas tollit ; Miracula Vocis

Ostendit totis viribus atque suis ;

Territa tùm Vulpes retulit vestigia gressu

Retrogrado ; nimio jam moritura metu ;

Auriculâsque Asini contorquens Lumina vidit,

Vires amissas colligit indè suas :

Vestrum non mutant Animum Regalia, dixit ;

Externus Leo sis, intus Afellus eris.

In Epithalamium

Amici cujusdam D. PETRI FESTO.

FELIX, Infelixque Dies ; gratissima, Mœsta,
Excussit PETRUS Vincula ; Vinc'la capis.

De MEDICO Avaro.

AUro inhians Vigili MEDICUS te spectat Ocello,
Dùm profecturis Pocula miscet Aquis ;
Et cùm pertentat salientem Pollice venam,
Arripit Ægrotis officiosus opes ;
Sicut Hirudo vorax (quæ nunquàm deserit Ægrum,
Ni sit Fœcundo sanguine plena cutis)
Religio Medici quænam sit, quærere mittas ;
Cum tua sollicitus Nipina, Plute, colit.

In M E D I C U M Malevolum.

SI Magno possit MEDICI mala lingua valere,
 Ejus & Arbitrio stantque caduntque viri ;
 Quem juvat evertisse Domos : Famamque latentèr
 Vicini ; huic nihili est vita, aliena salus ;
 Crede mihi ; hic niger est ; hunc, tu Romane, Caveto ;
 Lingua Dicax, plusquam cæca Venena, valet.

*In Sacellum Augustissimum, ab
 Illustrissimo Principe HENRICO Sex-
 to. Conditum, Collegii Regalis Fundatore.*

SAxea stat Moles nullis operosa columnis ;
 Splendida Turritum tollit ad Astra caput ;
 Barbara nunc fileat vatis miracula Mecha,
 Pendentem Tumulum rara Caterva petat ;

En ! Nova magnetum virtus, quæ faxa maritat,
 Marmoribus Fœdus Connubiale ferit ;
 Hic mirum visu, videas in Fornice Templi
 Inter Magnetes Pendula faxa duos,
 Attrahit hinc Cœlum, trahit hinc Magnetica Tellus,
 Sic HENRICE Ædes ambit utrumque tuas ;
 Fortior at Cœli cùm vis est magna, Timendum est,
 In Cœlos Templine rapiatur Apex.
 Fallor an Ingentes patuerunt undique valvæ,
 Sanctum est Sanctorum quod mea musa petit ;
 Saxa intus videas varias imitantia Formas ;
 Materiam primam faxa fuisse putes ;
 Hic Rubicunda Rosa est HENRICI Sanguine tincta,
 Lilia stant illuc Pallida facta metu.
 Ira Leonis ibi tam vivâ luditur Arte,
 Ejus ut extimeat currere in ora Lepus ;
 Hic Canis ad Valvas positus fit causa Timoris,
 Nè te morderet Mortuus iste Canis ;
 Pictas obstupeas Regum hinc tot ubique Coronas
 Vincere quas solers Dædalus Arte nequit ;

Organa stant medio (Divinum opus Alcimedontis)

Fervidus ardescit quicq̃s Pietatis Amor ;

Suavitèr undè tubæ resonant Modulamine iusto,

Artificesque levis temperat Aura modos ;

Undique Dulciloquis mira est Concordia nostras

Quæ ferit Auriculas Diffona juncta sonis ;

Conspirasse putes Divos Hominésque (Poetis

Credite) sic olim concinuere Poli.

Hic clari videas compacta Volumina vitri,

Hæc nova Cælorum est Charta notata manu ,

Det mihi Clavem aliquis, stat Bibliotheca Fenestris ;

Exprimit & verum Pagina picta Deum,

Sic perlucidior vitro est tua Gloria Sexte ;

Et vitrum speculum sic Pietatis erit

De F E B R E

Qua Maximus natu Filius gravissime Laboravit.

Parce precor nugis ; Ægri miserabile Carmen
FEBRE Laborantis(candide Lector) habes ;

LUCE gemens jaceo, resonant suspiria nocte ;
 Totâque continuus Tempora languor habet :

Væ! Misero internos Morbus depascitur Artus ;

Index Lethalis cui Rubor Ore subest ;

Flammæque absorbent avidæ præcordia ; sudor

Corpore de toto Cæruleûsque fluit ;

Ut quandò Herculeos abiit diffusa per Artus

Latè Lernæi vis resoluta mali :

Aret & exusto tabescit Lingua Palato ;

Siccâque compressis faucibus Ora tacent ;

Arida convellit fervens Præcordia Febris ;

Et Phlegethonteo me coquit igne focus ;

Cum volvo in terras languentia Membra dolore,
 Frigida de tepido corpore fervet humus ;
 Renibus Ætna subest ; Boreas incendia flatu,
 Suscitât ; immensus devorat ossa calor ;
 Ipse cruor venis ferverescens murmure stridit ;
 Ut gelido candens Lamina tincta lacu ;
 Fessus hiat pulmo ; tenuem vix attrahit auram ;
 Raucâque languenti guttura voce sonant.
 Lumina tranquillo succumbere nescia somno,
 Invida lassatæ tædia noctis agunt.
 Flagrat dira fitis, quam non exstingueret Hebrus,
 Cum gelido Hibernas colligit Anne nives,
 Solvitur in Cineres exhausto sanguine Corpus,
 Et parat arfuro tabida Membra Rogo ;
 Gratus amor necis ; ô invisi Tædia lecti ;
 Sæpius exclamo, Mors mihi munus erit.
 Mens stupet ; Attonitos terrôrque perambulat Artus ;
 Muto suppressus murmurat ore sonus.
 Maandris variis, variisque Ambagibus actum,
 Infelicem animum Devius error agit.

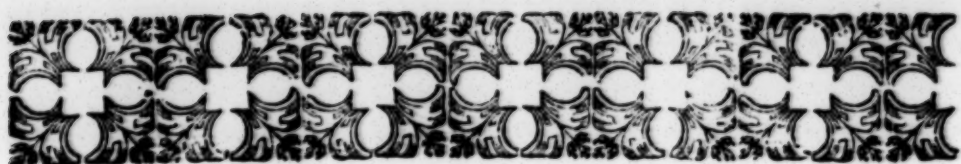
Nunc hùc, nunc illùc species finguntur inanes,
 Mille modis (ægri somnia vana tori)
 Mox ubi mens rediit, pariter rediere dolores;
 It malè funestus dura per ossa tremor;
 Hæret & ante oculos (veluti spectabile corpus)
 Horribilis vitii Forma videnda mei;
 Occurrunt animo graviora pericula veris
 Improvisa, oculis non abitura meis;
 Interna horrescunt pavidò mihi Membra dolore,
 Conscia mens tacitum scitque gemitque malum;
 Eumenidum diræ voces ululare videntur,
 Præscia quæ Fati signa dedere mei;
 Terruit Alecto brevibus torquata Colubris;
 Et quatit adnotas Sanguinolenta faces;
 Et cecinit (precor ah! nullum fit in Omine Pondus)
 Lugubrè infaustum devia carmen Avis.
 Corpora languescunt, crescunt ignisque dolorque;
 Nullus Apollineâ qui juvat Arte malum;
 In dubio est Medicus malè quid fugiâtve petâtve;
 Ars Stupet ambiguis ingeniosa malis;

Invenit ille nihil, nisi quid sit inutile nobis,
 Deficitur prudens Artis ab Arte suâ.
 Auxilium Medicina negat ; Natura dolori
 Cedit, & amisso robore victa jacet ;
 Non me Phylliridæ possunt, non Phasidos herbæ,
 Solvere non Coi Provida cura senis ;
 Non mihi Circeum Carmen, non Pæonis Herbæ ;
 Non pariet Delos, non Epidaurus opem ;
 Qualis in Æquoreo Puppis quassata Tumultu,
 Cum bibit admissum scissa Carina fretum,
 Talis ego immensâ Morbi sub mole sepultus,
 Non procul extremum suspicor esse diem ;
 In scopulum fractâ si quis rate pulsus abundis
 Expectet nautæ prætereuntis opem,
 Vidit ubi lato nullam prodire salutem
 Æquore, sopit iners tristia corda gelu ;
 Sic mihi, qui non sum Medicâ sanabilis Arte,
 Opprimit exanguis Corpora Mœsta pavor.
 O si concedant vitæ mihi Fata recursum,
 O utinam Parcæ Fila retexa velint ;

Exonerare piis delubra faventia votis

Non cessem, & castis addere thura focis ;
 Non dedignabor supplex, humilisque precari,
 Flexoque ante Aras succubuisse genu ;
 Ad te confugiam supplex venerabile Numen,
 Sincerisque feram in tua Templa preces ;
 Tu nostros facile possis depellere Morbos,
 Ægraque de tepido membra levare toro ;
 Cerne meos ergò gemitus, miserere dolores,
 Non licet afflictas dissimulare preces.

O Pater Omnipotens, te vox mea nominat unum,
 Nulla venit sine te nox mihi, nulla dies ;
 Da nostris veniam culpis (Pater optime Divûm)
 Tu sceleris judex Æquus & ultor eris ;
 Erue me tantis, ô Rex Æterne, Peric'lis,
 Et laceræ sparfas collige navis opes ;
 Vel, Pater Omnipotens, inter cava Nubila Cœli
 Stellatâ indigites induc velle sinus.

*In Obitum Filii natu Minimi
Pustulis feralibus Correpti.*

Oct. 15. 1711.

DE Grege Grammatico Victricia signa reportas
Torquens funereas trux Libitina faces ?

Atque iterum sævi jacularis spicula Fati,

Hæu! nondum nostris exsatiata malis ?

Vix tuâ *Daversi*, nondum * *Battleia* Fata

* 1 Ob. ju. y. 15.

2 Ob. Sep. 13.

Flevimus, atque iterum sænore funus agis,

Usque adeone ferox es, inexorabilis, acris,

(Una olim iratos leniit Agna Deos)

Nullane te Patris, Reverentia nulla tenebat

Te Matris ? rapiet quò furor iste tuus ?

Nil placidæ potuit juvenilis gratia Frontis ?

Nil Pietas ? Nullo mens maculata malo ?

Si contra fatum hæc valuissent Vota Precésque,
 Fugiffes avidos (Pulcher * *Adoni*) Rogos ; **Off.* 15. 1711.
 Debuerat Medicus succurrere Phœbus Alumnis,
 Siquid habent Herbæ, Carmina siquid opis.
 Sed non cura Deos hominum ulla remordet, & unam
 Cum puero Senior cogitur ire viam ;
 Præscia venturi cecinerunt omina Fati,
 Nocturnæ volucres (signa futura necis)
 In somnis etiam visa est mihi Mortis Imago,
 Concussitque feris mista flagella minis,
 Funera Funeribus densantur *

* Alexander, *Ob. Off.* 19.
 Godfrey, *Ob. Off.* 27.
 Steward, *Ob. Nov.* 8.

Chara vale, dilecta vale, Charissima Proles,
 Te moriente, mori me potuisse velim ;
 Læta Magistrorum & Felicia Tempora dixi,
 Dum fueras nostri parvuli turba gregis ;
 Jam mihi si liceat percurrere tædia vitæ,
 Dicere quæ piguit sola Magister habet.
 Vive, vale, potuisse velim me dicere ; Tristi
 Cogor at æternum dicere voce ; vale.

English'd.

E N G L I S H ' D.

NO longer here, Victorious Tyrant, wait ;
 Nor haunt our School with unrelenting hate,
 Arm'd with the Dreadful Implements of Fate.
 How sure thou hast thy killing Arrows dealt,
 The sprightly Davers, and young Battely felt :
 Nor could my Dear, my Lovely Boy, withstand
 The Thrilling Coldness of your Frozen Hand,
 Nor Stopt you here (tho' wild Dreams take their course
 In Brains confus'd) yet Dreams sure have some Force:
 Three more, since that have fell, of equal Age,
 A Sacrifice to your impetuous Rage.

Has Clemency forsook the angry Skies,
 (A single Lamb cou'd once the Gods suffice)
 Too Cruel now, nor satisfyed with one,
 They wound the Father, while they kill the Son.
 Sweet shade, whose pretty Innocence might move
 The Gods, at least to Pity, if not Love.

Could

*Could Tears or Prayers retard thy fleeting Breath,
 These Arms had held Thee, not the Arms of Death.
 Thou to thy Pupils, Phœbus, shouldst impart
 Some Portion of thy Salutary Art :
 But Fate forbid it, whose impartial Rage
 Spares neither blooming Youth, nor hoary Age.*

*Farewel, my Joy; my Comfort, Oh! that I,
 Since I can't with you live, might with you die.
 Thee too among my tender Flock I taught,
 Whilst with the Rudiments of Learning fraught;
 I thought no Pains too great, no Task too hard;
 My Labour seem'd to be its own Reward.
 Now with Reluctance I to School repair,
 Which but reminds me that you once was there.
 Live I would say; and on that sweet Wish dwell,
 But Fate will only let me say, Farewel.*

E P I T A P H I U M

Duorum Puerulorum

Qui eodem Tumulo sunt Sepulti.

UNà abrepta neci, doctæ studiosa Minervæ,
 Bina sub hoc Tumulo Pectora fida jacent ;
 Omnia consensere ; WILHELMUS nomen utrique
 Tantùm diversæ Pignora clara Domûs ;
 Florentes ambo Pueri crescentibus annis,
 Nec magis ambo annis, quam pietate pares ;
 Una erat in binis semper mens ; una voluntas ;
 Unus & in bino corpore sensus erat ;
 Unanimes idem demersit Funere Morbus ;
 Mistaque nunc idem comprimit ossa lapis ;
 RANDALUS ille fuit, fuit hic CODFREDUS ; uterq;
 Vita consimiles, morte fuere pares.

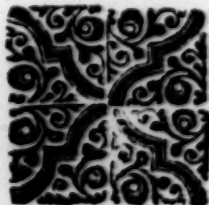
Sed

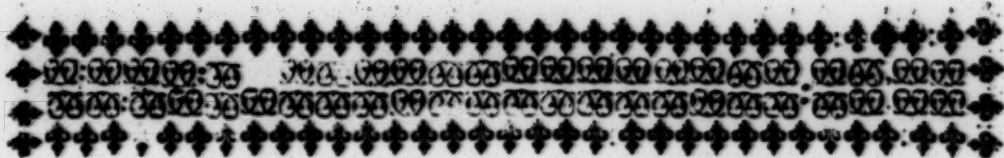
*Sed quam Continuis & quantis longa Senectus
Plena malis---Juv.*

CUM volvit tenebris nox Aurea lumina solis ;
 Nocturno & fessos gurgite tingit equos ;
 Languet honos prati, Terræque papavera nutant ;
 Obserat & pictas Flosculus omnis opes ;
 Mæstaque per sylvas resonat Philomela querelis ;
 Solis & amissi lumina nocte gemit ;
 Non minùs Annorum series, & longa Senectus
 Sensus Ætherecs dejicit intus humi ;
 Ad nullum confurgit opus ; cum corpore languet ;
 Non vires, licet hæc surgere vellet, habet ;
 Pristinus ille vigor, mentis torpescit Acumen ;
 Ingenium tacitè, quod fuit ante, fugit ;
 Syderis obliqui requiescit nescia, frustra
 Nititur Æthereas sollicitare domos ;
 Profectura nihil dedit huic sua Munera Phæbus,
 Corpore sopito mens tumultata jacet,

Ex Animo trepidans Pallas fugit Alma timore,
 Quod Stygii vultûs Pallidus instar habet ;
 Sic Rugæ frontem, Macies contraxerat Artus ;
 Vix formæ humanæ nuda figura manet ;
 Offa sub incurvis adeò extant arida lumbis,
 Tacta manu levitèr quæ sonuisse putes ;
 Dura Cutis, per quam spectari viscera possint,
 Et pro ventre modò ventris imago fuit ;
 Jamque Tripes baculo titubantes sustinet Artus,
 Et Tardo imbellis verbere pulsat humum ;
 Si cupis Horrendum tabula depingere Monstrum,
 Ante oculos fatis est deposuisse Senem.

*Quis dubitat tandem sub pectore condere telum
 Cum premitur tantis longa senectæ malis ?*

*In Observatorem Monoculum,
Qui Nomina Puerorum ad Præceptorem non de-
ferebat, qui cum sociis in Templo non inter-
fuere precibus Matutinis Festo D. Barnabæ.*

HEUS! Observator, rebus malefide Magistri,
Celandò, haud aliàs, crimina doctè satis,
Non vidisse patet, vel te non vèlle videre,
Cùm Templo absentes unus & alter erant;
PERBONUS ille fuit, nigro at Carbone notandus
Hic autem Bello nomine dignus erat ; *Thoroughgood
Pretty.*
Mirum est nimirum te non vidisse videri,
Cùm solito visa est longior ire Dies ;
ipse parùm cum sis Oculatus, Perfide, acutum
Lyncea tène putas posse latere Senem.

Fur e Rostris.

NUper ad urbanæ descendens Præmia frontis,
 More suo nimum pulchrè Phaleratus & unctus,
 Effert furtivo decoratus Apolline Cristas,
 Spissâque Stentoreo complet sedilia Flatu.

In Cygnum Figulari vase recon-
ditum, qui Captus erat Agro Norf. eo fere
Tempore, quo GEORGIUS Princeps Da-
niæ vita decessit.

SI petis exiguâ qui sit Tumulatus in urnâ,
 DANUS erat patriâ, Nomine Cygnus erat;
 Tempore brumali nostras qui venit ad oras,
 Principis exequias plangere fortè sui;
 Parce, precor, nugis (veteres cecinere Poetæ)
 Sicubi Fata vocant, concinit Alhus Olor.

*De SOLE per Speculi Fragmentum
Parietibus ludicro more reflexo.*

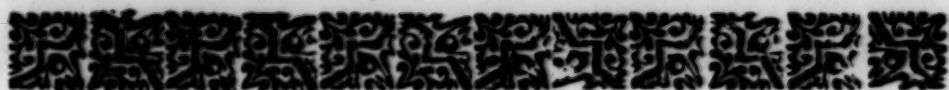
LA T E pervolitans Phœbi radiantis Imago
Nunc hûc nunc illuc ludificata micat,
Summa repercussî repetit laquearia tecti
Ludicra lux variis itque reditque viis;
Se sequitur refugitque citò, tremulúmque vicissim
Ludere cum tremulo lumine lumen amat.

Viro mibi Maxime Colendo
Dom. THO. MAYNARD, Armig.

VI R Bone, Dii faciles te divite forte beârunt;
Portus & Externus fœnore præbet Opes;
Rex hoc Ipse dedit Memorabile munus honoris,
Ut meritis justum possit adesse Decus;
Cujus Honorandus propriis Virtutibus Ortus
Insuper Antiquos Nobilitavit Avos;

Sors Amimúsque tuus parili certamine certant,
 Hæcne foret Major, Major an ille foret ;
 Quo benè conspirant Virtus, Doctrina, Potestas,
 Cui vis Ingenii non mediocris adest ;
 Regula vivendi justa est tibi, norma, Tenórque
 Integer ingenuis Moribus, arte potens ;
 Ut mea sint filo deducta Poëmata crasso,
 Immemor haud vestri musa favoris erit ;
 Et mihi sit quamvis inculta rudísque Minerva,
 (Non benè nata licet, Carmina grata placent)
 Non ego, plura rogo quamvis sunt plura roganda,
 Haudquaquàm tanto dignus honore fui ;
 Vive, vale, Dilecte Bonis, Generose, Nepotes
 Inter venturos vix habiture Parem ;
 Vive, vale, multos numera feliciter annos,
 Ut tu sis Patriæ Gloria summa tuæ.

Ad Ducem MARLBURIENSEM

*Qui hostium copias dissipavit apud Shellenberg,
July 2. hand ita procul a Donaverto, paulo
ante Prælium Memorabile Hocstettense,
Aug. 2. 1704.*

QUO pede cæpisti pergas Dux Inclyte fausto
Sanguineis iterum defluat Ister aquis ;
Cæsar's Imperium lætatur ; Victus & Hostis
Non queritur tanto succubuisse Viro.

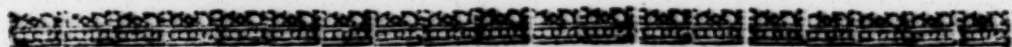
*Pursue, brave Hero, the successful Blow,
In Purple Streams still make the Danube flow ;
Cæsar with Joy contemns his threatned Fate,
Owing to You (Great Sir) his rescu'd State ;
To You, the Rebels yield their Lives, their Spoil,
And in your Chains the Vanquish'd Captives Smile.*

Ad Ducem MARLBURIENSEM:

*Paulo ante quam Imperio Militari
Abdicatus esset.*

JA M te suspicimus mature Victor Ovantem,
Jam te venturum Gallia Mæsta timet;
Bellâque longinquos jam continuata per Annos,
Auspiciis vestris conficienda manent;
Fœdera sancire & compescere Martis Erynnes,
Dux Magne, Hostiles; hoc, mihi crede, Tuum est.

*De Induciis nuperrime Stabilitis sub
Auspiciis ORMONDI Ducis.*

TErra Britanna gravi Martis sub mole fatiscens,
Cum per Lustra magis quàm duo fulsit onus,
Sufflamen posuisse petit; Diludia poscens
Gallia venturæ munia Pacis agit,
Ferreâ jamque Seges Campis stetit ense Corusco,
Intentans fatum, stricta, parata neci;

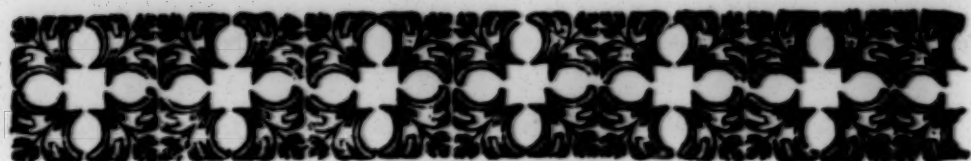
Vix adeò victrix tandem fastidia rupit,
 Et spero fidei haud Punica signa dedit ;
 Classica læta sonant, Gradive, hìc terminus esto ;
 Non ultrà, sic vult ; sic jubet ANNA Potens ;
 Haud mora nos LODOICUS amat ; quò fævior esset
 Hostis, quis dubitat ? Major Amicus erit ;
 Diversæ coeunt gentes (Dux foemina facti)
 Laudat & Hispanus, Gallus & Anglus opus ;
 Summittit fasces tandem Bellona ; nec indè
 Sibilat implicitis Angue minante comis ;
 Quid Germane velis (pudet hæc opprobria dici)
 Decisis pennis mox rediturus eris ;
 Nec lassata malis, nec dùm fatiata recedis
 Effera gens ? Quando dixeris, Ohe ? Sat est ?
 Dexterâ Mavortis, seriésque immensa laborum
 Quod nunquam potuit perficere ; ANNA facit ;
 Sanguinis humani non prodiga, cedere cogit
 Obstantes turmas milite, & Arte potens ?
 Cui sine cæde gravi parta est Victoria ; vicit,
 Cum vinci Hostiles posse coegit opes ;

Quod benè Dii vertant focis, patriæque saluti,
 (Addita non minimo Gallica sceptrâ valent)
 Gratuler an doleam vestros, LODOICE, Triumphos,
 Qui bello victus, foedere victor ovas?
 Signa reportasti Victricia sæpiùs olim;
 Jam victum induciis succubuisse patet;
Quod violenta nequit, peragit Tranquilla potestas;
Quem Mars vix potuit vincere; vicet Amor.

Ad GALLICUM REGEM.

V Ah! LODOICE pias fraudes benè novimus; & jam
 Punica quæ quondam, Gallica vera fides;
 Abdita Seclufæ volvis molimina pacis,
 Non ego, Judæus credat Apella tibi;
 Gallorum Malefida fides; de Pace loquentes
 Plurima fallaci subdola Vulpe tegunt.

Aurea Carmina.

De PACE EUROPÆ restitutâ, 1713.

EXornata p̄is decoratur musa Coronis ;
 Aureâ doctiloquas cingit oliva comas ;
 Horrida belligeri requiescunt Fulmina Martis ;
 Rauco lethalis conticet Ære sonus ;
 Martia compositis mitescunt sæcula bellis ;
 Invida suppresso murmurat ira sono,
 Ventosus tumidas compescuit Æolus auras ;
 Nulla tumescentes parturit unda minas ;
 Turbida pacatis subsidunt Æquora ventis ;
 Irrequieta feri frangitur ira maris ;
 Nullæ cæruleis horrescunt Pleiades undis ;
 Imbrifer infanis mergitur Hædus aquis ;
 Cæula mutati posuerunt numina Ponti,
 Æquoreo effrenis definit orbe furor ;
 Nulla Coruscanti glomerantur nubila cœlo,
 Splendidiore nitens volvitur Axe dies.

Securo

Securo externas impellite remige classes ;
 Blandula depictos ambiet unda Deos ;
 Gemmea paciferis frondescit oliva racemis ;
 Nostra Triumphalis transvolat Arva quies ;
 Aureus Æthereo rediit Saturnus Olympo ;
 Stelligero extorris devenit orbe Dea ;
 Lata percussio feriuntur sydera plausu ;
 Lucidus obscurum suscipit ordo chaos ;
 Regia festivis velantur tecta coronis ;
 Grata Palatinas cingit oliva fores ;
 Stellata accensis scintillant compita tædis ;
 Artifici irradians vincitur igne Polus ;
 Splendida votivis redolent Altaria Donis ;
 Fumida Thuricremis spirat Acerba focis ;
 Infons pacatis mactatur victima Divis ;
 (Innocua iratum leniet Agna Jovem.)
 Intermissa redux modulatur carmina Phæbus ;
 Dulciloquus placidam fumit Apollo Lyram ;
 Externa Angliacos implebunt Carbasa portus ;
 Decolor Ignotas afferet Indus opes ;

Flavescens rutilas volvet Pactolus Arenas;
 Aurifluo riguus defluet imbre Tagus;
 Gallica Pampineas solvent Retinacula naves;
 Læta rubescentes devehet undâ rates;

Priscus inauditos cumulavit Cæsar Honores;
 Divina indigeti ponitur Ara viro,
 Imberbis geminos pressit Tyrinthus angues;
 Æthereum superis fert Diadema Polis;
 Augusta innumeros evolvas, Roma, Triumphos,
 Cristate insignes pandito, Galle, viros;
 Dissita præteriti fordent miracula sæcli;
 Angliacus majus finiit Atlas opus;
 Vindicibus domitum pacavit viribus orbem;
 Sæva Europæis exulat ira plagis;
 Firmo indignantes conjunxit fœdere Gallos;
 Nobilis arreptas reddidit hostis opes
 Innotâ incertos fixit statione Britannos;
 Totus honorandum comprobat orbis opus,
 Armipotens partos geminet Regina Triumphos;
 Parrhasis Australes inferat Axis opes;

Extirpate

Extirpata piis vanescant Nubila templis;
 Cælesti fallax exulet Æde furor,
 Sacra labascentes renouent Myſteria vires;
 Divini ſummus detur honoris apex;
 Pura, ſalutiferæ, vigeant, Eccleſia, Leges,
Proxima Supremo floreat ANNA Jovi.

Ad R E G I N A M.

Bellua multorum capitum, ſtudioſa novandis
 Imperii rebus, ſeditionis amans;
 Virtutis ſpecie fallax, quæ Protea vincit,
 Reſtat adhuc Armis, ANNA, demanda tuis.

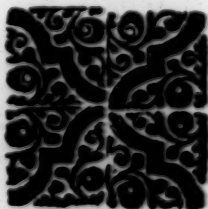

In obitum ſereniſſimæ ANNÆ Reginae.

NON Mendax Libitina & inevitabilis Orcus
 Demetit omne; Pares concutit urna vices:
 Optima deferuit dilectos ANNA Britannos,
 Ah! utinam poſſem dicere ſera nimis;

Quâ

Quâ conspirârunt virtus, mansueta Potestas ;
 Quæ fuit & Regni gloria summa sui ;
 Moribus eminuit puris, qui sacra gubernant ;
 Semina virtutis non peritura ferens ;
 Depulit errores, quos tempora cæca trahebant,
 Ut redeat veteri cum pietate Fides ;
 Pectore & ardentes flammæ Divinior aura
 Fovit, quæ fuerat Religionis amans,
 Justitiam coluit disponens ordine certo.
 Res, homines, terras, Anglia quicquid habet,
 Sis invicta licet, sed ineluctabile fatum
 Te Reginarum, Maxima, Majus erat,
Inter Calicolas fulges redimita Coronis
Tempora stellatis clarior, ANNA Potens.

In A D V E N T U M
GEORGII, Regis Inviſſimi.

EXpectate diu tandem venis optime Regum,
 Ut placidâ vibres ſceptra Britannâ manu,
 Gratulor Angliacas titulis accedere veſtris
 Terras lætamur Te veniente tuis ;
 Nec potuit regnis ſuccedere lætior hoſpes,
 Inclyta cum ſummis ANNA remota polis ;
 ANNA revulſa licet, nobis tamen AUREUS ALTER,
 Natus honorando ſtemmate RAMUS adeſt,
 Si quicquam noſtros potuit relevare dolores,
 Maxime Rex, veſter Damna rependit honos,
 Si licet (at licitum eſt) verum mihi dicere ; poenè
 Ditior eſt Damnis terra Britannia ſuis ;
 Telluri Pacem (bene ſit) dedit ANNA : GEORGUS
 Sed tibi Magnanimus, Gallia, jura dabit.

- “ Sit tua Majestas, Rex Inviſtiffime, falva,
 “ Cujus ineſt omnis noſtra ſalute ſalus ;
 “ Juſtitiam colito ; demiffis parce ; Rebelles
 “ Contere Pugnaces ; & tueare bonos ;
 “ Te procul effugiat nimis immoderata poteſtas ;
 “ Jura locum teneant, artibus & ſit honos :
 “ Sis pius & clemens, veræ virtutis amator,
 “ Et placidæ pacis femina læta feras ;
 “ Fac tueare tuos, ut ames & ameris ab illis,
 “ Splendeat ut Radiis terra Britanna tuis.

F I N I S.

